Ἐθνικὸν Ὕμνον, Ἐθνικὴν Σημαίαν, Νόρμαν καὶ Βανίλιαν·—ἡ Ἑλληνὶς μὲ τὴν Νεράϊδαν τῶν Ἀγράφων·—ἡ Δούκισσα τῶν Σαλώνων μὲ τὸ Γλυκὸ Φιλάκι, Λάτρην τοῦ Ἀπείρου, Κίτρινο Ντόμινο, Κύκνειον Ἄσμα καὶ Ὄνειρον Παρθένου·—ἡ Μπουμπουλίνα μὲ τὴν Ἄφραν, Ἐρυθρὸν Προσωπεῖον, Πτερωτὸν Ὄνειρον, Λήθην καὶ Ὀνειροπόλον Ψυχήν·—ἡ Μαραμένη Γαζία μὲ τὸν Ἀμίμητον Γελωτοποιόν, Μάρτυρα τῆς Ἐλευθερίας, Διακριθεῖσαν Ἀρσακειάδα, Φίλημα Σκιᾶς καὶ Αὖραν τῆς Ἐλευθερίας·—τὸ Σῆμα τῆς Διαπλάσεως μὲ τὸ Ξενιτευμένο Ἑλληνόπουλο, Ἀμίμητον Γελωτοποιόν, Δικηγόρον τῆς Νεολαίας καὶ Δικηγόρον τῶν Συνδρομητῶν·—Ἀννίβας ὁ Καρχηδόνιος μὲ τὴν Παγωμένην Φλόγα, Δεσμὸν Φιλίας, Μαῦρον Ἀετόν, Κυανοῦν Σπήλαιον καὶ Νύκτα τῆς Καστέλλας·—ὁ Γαλαξίας μὲ τὸν Δεσμὸν Φιλίας, Μαῦρον Ἀετόν, Ἕλληνα Στρατιώτην, Χρυσοῦν Μόσχον καὶ Ὀνειροπόλον τῆς Δόξης·—ἡ Ἑλληνικὴ Καρδία μὲ τὴν Διακριθεῖσαν Ἀρσακειάδα, Ἐθνικὴν Σημαίαν, Πτερωτὴν Καρδίαν, Καρδίαν ὑπὸ Τέφραν καὶ Ἁγνὴν Καρδίαν·—ἡ Ἐσμεράλδα μὲ τὸ Ἀφροστεφανωμένο Κῦμα, Ἰδιότροπον Ξανθούλαν, Βροντὴν τοῦ Διός, Δικέφαλον Ἀετὸν καὶ Ξενιτευμένο Ἑλληνόπουλο·—τὸ Πτερωτὸν Ὄνειρον μὲ τὴν Ὀνειροπόλον Ψυχήν, Ἀμίμητον Γελωτοποιόν, Ἀναμμένο Σπίρτο, Δικηγόρον τῆς Νεολαίας καὶ Δούκισσαν τῶν Σαλώνων·—ἡ Ἕνωσις μὲ τὴν Κόρην τοῦ Διὸς καὶ Κόρην τοῦ Οὐρανοῦ·—τὸ Ἐθνικὸν Ὄνειρον μὲ τὸν Δικέφαλον Ἀετόν, Ὀνειροπόλον τῆς Δόξης, Ἄστρον Αἰθρίας Νυκτὸς καὶ Ἐθνικὴν Ἄμυναν·—ὁ Φλοῖσβος τῆς Θαλάσσης μὲ τὸ Δακρυσμένο Τριαντάφυλλο, Ροδοπιαίαν Αὖραν, Ἰοστεφὲς Ἄστυ, Ἐθνικὸν Ὕμνον καὶ Ἐσμεράλδαν·—ὁ Λευκοκύμαντος Αἰγιαλὸς μὲ τὴν Νύκτα τῆς Καστέλλας καὶ Φλογερὰν Ἀκτῖνα τοῦ Σουλίου·—ἡ Ἑλικωνιὰς Παρθένος μὲ τὸ Γλυκὸ Φιλάκι, Αὖραν τῆς Ἐλευθερίας, Μαραμένην Γαζίαν καὶ Θεὸν τῆς Ἀγάπης·—ὁ Ἑλληνικὸς Παιὰν μὲ τὴν Διακριθεῖσαν Ἀρσακειάδα, Ναυτοπούλαν τοῦ Μεσολογγίου, Κίτρινο Ντόμινο καὶ Πολυθέλγητρον Νεότητα·—τὸ Αἰθέριον Πλάσμα μὲ τὸν Λάτρην τοῦ Ἀπείρου καὶ Ἐθνικὴν Ἄμυναν·—ὁ Μέλλων Διπλωμάτης μὲ τὴν Ἐθνικὴν Ἄμυναν, Ἀναίσθητον Καρδίαν, Μοῦσαν τῆς Ἀστρονομίας, Ἑλληνικὴν Καρδίαν καὶ Ὡραίαν Τουρλίδα·—τὸ Ὑπὲρ Πατρίδος μὲ τὴν Δούκισσαν τῶν Σαλώνων, Κρεόλην, Λάτρην τοῦ Ἀπείρου, Λευκοκύμαντον Αἰγιαλὸν καὶ Ὕμνον τῆς Ἐλευθερίας·—ἡ Ἄπτερος Νίκη μὲ τὴν Νύκτα τῆς Καστέλλας, Δακρυσμένο Τριαντάφυλλο, Ὄνειρον τῆς Πατρίδος καὶ Γλυκὸ Φιλάκι.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: *Ποιητὴν τοῦ Παρνασσοῦ* (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξασπάθωμα·) *Ἕνωσιν* (εὐχαριστῶ δι' ὅσα γράφεις· εἰς τὴν σχολὴν τῆς Χάλκης ἔχω πολλοὺς συνδρομητάς·) *Ἐλπιδοφόρον* ([ΕΕ], αἱ παραγγελίαι σου ἐξετελέσθησαν· ἐλπίζω ὅτι φέτος θὰ μοῦ γράφῃς τακτικά·) *Μαργαρίταν Κ.* (κρῖμα νὰ μὴν ἔλθῃς νὰ σὲ γνωρίσω! ἐλπίζω ὅτι θὰ τὸ κάμῃς εἰς ἄλλο ταξεῖδι·) *Θεσσαλικὸν Ἀστέρα* (νὰ φυλάξῃς τὴν Μετοχήν σου καὶ ἴσως ἀργότερα εὕρῃς ἀγοραστάς· ὄχι, ἄλλον μὲ τὸ ἐπώνυμόν σου δὲν ἔχω·) *Πτερωτὸν Ἀγγελιαφόρον* ([3Ε] διὰ τὴν ὡραιοτάτην ἐπιστολήν·) *Ἑλληνικὸν Παιᾶνα* ([ΕΕ] διὰ τὴν ὡραίαν καὶ πατριωτικὴν ἐπιστολήν·) *Κρυστάλλινον Σπήλαιον* ([3Ε], ἡ ἐπιστολή σου μὲ κατεγοήτευσε· φίλησέ μου τὸ *Φλοισβίζον Ρυάκιον*·) *Ρόδον τοῦ Χειμῶνος* (ἔστειλα· ὁ Ὁδηγὸς τοῦ Συνδρομητοῦ εἰς τὸ 1ον φύλλον, σὲ πληροφορεῖ περὶ τῶν Μ. Μυστικῶν· ὄχι, μεταφράσεις δὲν εἰμπορεῖς νὰ στέλλῃς·) *Ξενοφῶντα Μ.* (ὁ καιρὸς δὲν παρῆλθε· πρέπει νὰ πάρῃς ἀπὸ τώρα ψευδώνυμον, ἂν θέλῃς νὰ συναγωνισθῇς εἰς τὸ δημοψήφισμα τοῦ 1906·) *Ἄνθος τῆς Ἐλευθερίας* (ναί, ἂν δὲν πωλήσῃ τίποτε, θὰ χάσῃ 3,15· ἀλλὰ δὲν εἶνε δυνατὸν εἰς διάστημα ἑνὸς ἔτους νὰ μὴν εὕρῃ ἕνα τουλάχιστον ἀγοραστὴν κουπουνίου· καὶ τότε θὰ πάρῃ ἀπὸ αὐτὸν 65 λεπτά, καὶ ἐπὶ μίαν τριμηνίαν τὴν Διάπλασιν δωρεάν· ὥστε τότε δὲν χάνει τίποτε·) *Μαραμένην Γαζίαν* (πραγματικῶς, ὁ κ. Φαίδων μοῦ εἶπε πολλὰ καλὰ διὰ τὰ ἔργα τῆς ἀδελφῆς σου· βλέπω ὅμως ἀπὸ τὰς ἐπιστολάς σου, ὅτι καὶ σὺ θὰ βαδίσῃς ἐπὶ τὰ ἴχνη της·) *Ἄπτερον Νίκην, Μέλλοντα Διπλωμάτην, Κουφιοκάρυδο* (ἂν στείλῃς τετράδιον ἀπ' εὐθείας, θὰ σὲ θεωρῶ καθυστεροῦντα καὶ δὲν θὰ σοῦ δημοσιεύω πλέον προτάσεις· ὥστε δὲν πρόκειται «νὰ σ' ἐννοήσω»·) *Μεγάλην Ἑλλάδα* ([ΕΕ] εὐχαριστῶ πολὺ δι' ὅσα γράφεις· πολλοὺς χαιρετισμοὺς εἰς τὸν *Νυκτοκόρακα*·) *Οὐρανίαν Κ. Σ.* (νὰ ἐπαναλάβῃς τὴν πρότασιν, συναποστέλλουσα καὶ 1 φρ. διὰ δικαίωμα ψευδωνύμου·) *Σημαίαν τοῦ Φωτὸς* κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν *22 Ἰανουαρίου* θἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 7 Μαρτίου

[Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δέον νὰ γράφωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

101. Λεξίγριφος.

Τὴν πρώτην-πρώτην χωριστὰ τῶν συλλαβῶν [μου *βάλε*,
Αἱ δύο ἄλλαι μένουσαι κάμνουν μεγάλον [*κρότον*.
Ἓν ἐθνικὸν ἐπίθετον τὸ ὅλον, νῦν καὶ πάλαι,
Τοιοῦτος δὲ ὁμηρικὸς εἷς ἥρως ἐκ τῶν πρώτων.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἰδιοτρόπου Ξανθούλας

102. Ἀναγραμματισμός.

Κατοικίδιόν τι εἶμαι
Ὅπως ἔγω ἂν μ' ἀφίσῃς,
Ἂν δὲ μ' ἀποκεφαλίσῃς
Καὶ μὲ ἀναγραμματίσῃς,
Ἀγριόν τι θ' ἀποκτήσῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ Ἀριστέας Ν. Χατζῆ-Γρίβα

103. Ρόμβος.

1. Τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἔσχατον τὰ ἔχει ὁ θυμός
2. Τὸ δεύτερόν μου εἷς θεὸς ἀπ' τὴ Μυθολογία
3. Λάσπη καλεῖται, φίλε μου, τὸ τρίτον μου [κοινῶς,
4. Τὸ τέταρτόν μου βρίσκεται σὲ καθεμιὰ οἰκία
5. Μικροὶ μεγάλοι ἐκτελοῦν ὅσα ἐγὼ προστάζω
6. Καὶ μ' ἕνα, τέλος, κτητικὸν τὸν Ρόμβον [ἑτοιμάζω.

Ἐστάλη ὑπὸ Ἀννίβα τοῦ Καρχηδονίου

104-105. Διπλοῦν Μαγικὸν Γράμμα.

Τῇ ἀνταλλαγῇ δύο γραμμάτων ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων, δι' ἑνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, σχημάτισον ἄλλας τόσας λέξεις, ἐκ τῶν ὁποίων πάλιν, τῇ ἀνταλλαγῇ ἑνὸς γράμματος δι' ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, σχημάτισον ἄλλας τόσας:

Μαρία, Πύρρος, ἔρανος, ἄκριτος.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ὠχροῦ Ἀμαράντου

106. Μεσοστιχίς.

Τὰ μεσαῖα γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν ἀρχαῖον θεόν:

1, Ἀρχαία χώρα τῆς Ἀφρικῆς. 2, Πτηνόν. 3, Ζῶον ἄγριον. 4, Κωμόπολις τῆς Ἑλλάδος. 5, Πέρσης στρατηγός. 6, Πόλις τῆς Ἑλλάδος.

Ἐστάλη ὑπὸ Ἰωάννου Ζωγράφου

107. Τονόγριφος.

Ἂν τὸν τόνον ἀναιβάσῃς,
Θὰ ἰδῇς παὶ θὰ τὰ γάσῃς·
Πόλις Εὐρωπαϊκὴ
Νὰ σοῦ γίνῃ . . . μετοχή!

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Πρωτομαγιᾶς

108. Ἐπιγραφή.

Ο	Δ	Ι	Σ	Ε	Υ
Α	Ε	Μ	Ε	Ω	Γ
Τ	Η	Ο	Σ	Τ	Ρ
Ε	Σ	Τ	Ω	Ι	Ι

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐρυθροῦ Προσωπείου

109. Μικτόν.

νς - τ - σγν - ειο - ει - ου - αει

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Βρυχωμένου Λέοντος

110. Γρῖφος.

$\frac{\text{ΜΟ}}{\text{Ν}}$ κ' $\frac{\text{Ν}}{\text{ΜΟ}}$ $\frac{\text{ΝΚ}}{\text{τέλους}}$

Ἐστάλη ὑπὸ Ὀρφέως Α. Ναΐδη

ΛΥΣΕΙΣ

Τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 52.

581. Σεμέλη (σὲ μέλει.)—582. Δάμων-Δαίμων. — Γάϊος - Λάϊος - Μάϊος.—584. Δαμιανὸς - μαϊδανός.—585. Σοφία.—586. Ἡ βάρκα καὶ ὁ βαρκάρης.
587. ΑΛΦΑ (πΑΦΛΑΖον...) ΛΕΩΝ (ποΝΩ ΕΛπίζω) ΦΩΝΗ (ἀγαθΗΝ Ω Φίλοι) ΑΝΗΡ (ΆΡΗΝ Ἀήττητον) 588. Ἔλατος, ἐλάτη, ἔλαττον.—589—590. 1, *Θάρρος*, Πάρος, πόρος, ὅρος, ὅλος, ἕλος, μέλος, μέσος, Νέσσος, νέος, *δέος*. 2. *Βάθος* λάθος, λάρος, Πάρος, Πύρρος, Κῦρος, κῦδος, ὕδος, *ὕψος*. — 591. Διότι ἡ λέξις *ἅλας* εἶνε μέρος τῆς λέξεως ΘΑΛΑΣσα. — 592-593. 1, Ἡ Δράμα (δρᾶμα.) 2, ὁ Ἀρχάγγελος.—594. ΠΕΛΛΑ - ΑΥΛΙΣ (ΠΑρασκευή, πΕΥχη, κάΛΛος, ἈμαΛΙα, ἈθανΑΣιος.) — 595. *Μετὰ τὸν Θεὸν ἡ Πατρίς* (Μὲ τᾶ το - νθε - ὤν ὑπ' ἅ! τρίς.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητάς μας λεπτὰ 5 μόνον. Ἐλάχιστος ὅρος 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεραι τῶν 10 πληρόνονται ὡς νὰ ἦσαν 10. Ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ αἱ τιμαὶ ἐννοοῦνται εἰς χρυσόν. Ἀγγελίαι στελλόμεναι ἄνευ τοῦ ἀντιτίμου, ἢ μὲ τὸ ἀντίτιμον ἐλλιπές, δὲν δημοσιεύονται].

Ἀνταλλάσσω ταχυδρομικὰ δελτάρια πανταχόθεν.—Nicolaos Argyriou, pension «Zographia», Philippople (Bulgarie). (ς'—*21*).

Εὐχόμεθα τοῖς συνδρομηταῖς καὶ συνδρομητρίαις εὐτυχὲς τὸ Νέον Ἔτος.—*Μεγάλη Ἑλλάς, Νυκτοκόραξ.* (ς'—*22*).

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ (Φαίδωνος)

Μαργαρίτα Στέφα

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Κομψότατον βιβλίον ἐκ σελίδων 200 καὶ ἄνω μὲ καλλιτεχνικὸν ἐξώφυλλον δίχρωμον.

Θὰ εἶνε ἕτοιμον τὴν 15 Μαρτίου

ΘΑ ΤΙΜΑΤΑΙ ΦΡΑΓΚΑ ΤΡΙΑ

Ἀλλὰ οἱ ἐγγραφόμενοι ἀπὸ τοῦδε συνδρομηταὶ προπληρόνουν ***φράγκα δύο (2) μόνον,*** καὶ λαμβάνουν μέρος καὶ εἰς τὸ μικρὸν λαχεῖον. (Ἴδε Ἀγγελίαν.)

Παραγγελίαι δεκταὶ καὶ εἰς τὸ Γραφεῖόν μας.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ:		*Ἐξωτερικοῦ:*	
Ἐτησία	δρ. 8,—	Ἐτησία	φρ. χρ. 10,—
Ἑξάμηνος	» 4,50	Ἑξάμηνος	» » 5,50
Τρίμηνος	» 2,50	Τρίμηνος	» » 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩι 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐσωτερικοῦ λεπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20.
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου, τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25 (φρ. 0,25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον.

Περίοδος Β'.—Τόμος 13ος ***Ἐν Ἀθήναις, 4 Φεβρουαρίου 1906*** ***Ἔτος 28ον.—Ἀριθ. 10***

Ο ΝΑΥΤΟΠΑΙΣ ΤΟΥ ΣΟΥΡΚΟΥΦ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. (Συνέχεια)

Κατὰ τὰς δύο τῆς αὐγῆς ἡ σελήνη ἐφάνη εἰς τὸν οὐρανόν. Ἦτο εἰς τὸ τελευταῖόν της τέταρτον καὶ τὸ φῶς της εἶχε γίνῃ ἀμυδρότατον.

— Ἔπρεπε ὅμως νὰ περάσωμε τὰ στενὰ τῶν ρηχῶν, πρὶν ξημερώσῃ! εἶπε μὲ θυμὸν ὁ Κλαβαγιάν.

Ἀλλὰ πῶς ἠμποροῦσαν ν' ἀποπειραθοῦν τὴν ἐπικίνδυνον ἐκείνην διάβασιν χωρὶς τὴν βοήθειαν δεξιοῦ πιλότου;

Τὴν στιγμὴν ποῦ εἶχαν ἀνακινήσῃ αὐτὸ τὸ πρόβλημα, ἡ Θεία Πρόνοια ἦλθεν εἰς βοήθειάν των.

Μία βάρκα μὲ πλήρωμα ἀπὸ Ἰνδοὺς ψαράδες, ἐξήρχετο ἀπὸ τὸν λιμένα διευθυνομένη πρὸς τὸ ἀνοικτὸν πέλαγος. Ἐπλησίαζε, χωρὶς νὰ τὸ ἰδῇ, πρὸς τὸ πλοιάριον τῶν φυγάδων.

— Προσοχή! ἐφώναξεν ὁ Ἰάκωβος πρὸς τοὺς συντρόφους του. Νὰ τί μᾶς χρειάζεται.

Ἀνέκοψαν τὸν δρόμον των, καί, τὴν στιγμὴν ποῦ ἡ βάρκα τῶν ψαράδων ἐπερνοῦσεν ἀπὸ τὰ γερά των, ὁ Ἑβὲλ καὶ ὁ Οὐστριτζ τὴν ἔπιασαν μὲ τοὺς γάντζους των.

Οἱ Ἰνδοὶ κατ' ἀρχὰς ἐτρόμαξαν, ἀλλὰ κατόπιν ἡσύχασαν, μόλις ὁ Βάσκος, ὁ ὁποῖος ὡμιλοῦσεν ἀρκετὰ εὐχερῶς τὴν γλῶσσάν των, τοὺς ἔδωσε νὰ ἐννοήσουν τί εἴδους ὑπηρεσίαν ἤθελαν ἀπὸ αὐτούς. Ἔγιναν λοιπὸν εὐπειθεῖς πιλότοι τῶν φυγάδων καὶ τοὺς ἐρρυμούλκησαν ἕως τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς στενῆς διόδου τῶν ρηχῶν, εἰς τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν. Ἀπὸ τὴν στιγμὴν ἐκείνην, οἱ τέσσαρες Γάλλοι δὲν εἶχαν πλέον νὰ φοβηθοῦν μὴ τοὺς κυνηγήσουν καὶ τοὺς συλλάβουν οἱ ἐρυθρο-χίτωνες Ἄγγλοι. Τότε δὲ ἐπὶ τέλους ὕψωσαν τὸ πανί των. Ἦτο καιρὸς πλέον. Ἐπὶ τέσσαρας σχεδὸν ὥρας, ὁ Ἑβέλ, ὁ Οὐσταρίτζ καὶ ὁ μαρκήσιος ὁ ἴδιος εἶχαν κωπηλατήσῃ χωρὶς διακοπήν, τὰ δάκτυλά των δὲν εἶχαν ἀφίσῃ διόλου τὰ κουπιά. Αἱ παλάμαι των ποῦ εἶχαν ξεσυνηθίσῃ αὐτὴν τὴν κουραστικὴν γυμναστικήν, ἦσαν σκεπασμέναι μὲ φουσκάλες, ποῦ ἔκαιαν φοβερά.

Ἔπρεπε νὰ κανονίσουν ὅσον τὸ ταχύτερον τὴν πορείαν των καὶ νὰ λάβουν μίαν ὁριστικὴν ἀπόφασιν.

Πραγματικῶς, αὐτὴ ἡ φυγὴ πρὸς τὸ πέλαγος, μὲ μίαν λέμβον πολυτελείας δέκα τόνων, ἦτο ἡ τρελλοτέρα παραφροσύνη ποῦ ἦτο δυνατὸν νὰ κάμουν. Μόνη ἡ ἀγάπη τῆς ἐλευθερίας ἦτο πραγματικῶς ἱκανὴ νὰ παρασύρῃ λογικοὺς ἀνθρώπους εἰς παρομοίαν περιπέτειαν, ὅπου εὑρίσκοντο ἡνωμένοι ὅλοι οἱ τῆς θαλάσσης κίνδυνοι.

Διότι δὲν ἦτο μικρὸν πρᾶγμα νὰ ἀψηφήσουν οὕτω τοὺς κινδύνους τῆς θαλάσσης, ὅταν μάλιστα αὐτὴ ἡ θάλασσα εἶνε ὁ Ἰνδικὸς ὠκεανός, μέσα εἰς μίαν καρυδόφλουδα ποῦ τὴν σαρόνουν τὰ κύματα, εἰς τὸ ἔλεος τῶν κυκλώνων, τῶν τυφώνων, τῶν σιφώνων — ὅπως λέγονται ποικιλοτρόπως αἱ φοβεραὶ ἐκεῖναι βοιαιπραγίαι τοῦ ἀνέμου ἐπὶ τῆς ὑγρᾶς ὀθόνης, ἡ ὁποία φαίνεται ὅτι εἶνε τὸ κράτος καὶ τὸ ἔδαφος τῆς ἐκλογῆς του, —καὶ κατὰ τὴν ὥραν μάλιστα τοῦ ἔτους, ὅτε συνηθέστερον ξεσποῦν ἐκεῖναι αἱ ἀνεμοζάλαι.

«Τὴν ἔπιασαν μὲ τοὺς γάντζους των...» (Σελ. 73, στ. α'..)

Πραγματικῶς, ἐπλησίαζε τὸ θερινὸν ἡλιοστάσιον, ἡ ἐπιφοβωτέρα ἀπὸ ὅλας στιγμή. Ἂν δὲ ἡ ἀπειλὴ τῶν τρικυμιῶν δὲν ἦτο καὶ τόσον ἀναπόφευκτος, καὶ ἐπὶ τέλους ἠδύνατο νὰ παρέλθῃ, δὲν συνέβαινε τὸ ἴδιον μὲ τὴν ὑπερβολικὴν ζέστην.

Ἐσκόπευαν οἱ φίλοι μας νὰ ταξειδεύσουν ὑπὸ τὸν φλογερὸν οὐρανόν, πλησιάζοντες πρὸς τὸν Ἰσημερινόν, δηλαδὴ πλέοντες πρὸς τὴν τρομερὰν ἐκείνην γραμμήν, ἡ ὁποία χωρίζει τὴν γῆν εἰς δύο ἡμισφαίρια, καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας ὁ ἥλιος μένει μόνιμος εἰς τὸ ζενίθ.

Καὶ δὲν ἦτο αὐτὸ μόνον.

Οἱ συγχάδες δὲν εἶχαν δυνηθῆ νὰ πάρουν μαζί των παρὰ ἐλαχίστην ποσότητα τροφίμων, διὰ πέντε μόλις ἡμέρας. Πῶς νὰ ἐπαρκέσουν εἰς τὰς ἀνάγκας των, πῶς ν' ἀναπληρώσουν τὰς δυνάμεις των, ἅμα ἐξηντλοῦντο τὰ τρόφιμα ;

Κυρίως τοὺς ἔκαμνε ν' ἀνησυχοῦν ἡ μικρὰ ποσότης τοῦ ποσίμου ὕδατος, τρεῖς μόλις ἀσκοί, ποῦ εἶχαν κατορθώσῃ νὰ συμπαραλάβουν.

Νὰ πλεύσουν πρὸς βορρᾶν, δὲν ἔπρεπε κἂν νὰ τὸ σκεφθοῦν. Ἡ δύσκολος θέσις των θὰ ἐγίνετο χειροτέρα, διότι ὁ βορρᾶς ἦτο ὁ ἐχθρός, ὁ Ἄγγλος, ὁ ἐξουσιάζων τὴν Βεγγάλην, τὰς ἐκβολὰς τοῦ Γοδαβέρη καὶ τοῦ Βραμαπούτρα. Τὰ ταχύπλοα καταδρομικά του γρήγορα θ' ἀνεκάλυπταν καὶ θὰ ἠχμαλώτιζαν τὴν ἄκατον.

Δι' αὐτὸ οὔτε κἂν τὸ ἐφαντάσθησαν οἱ ριψοκίνδυνοι σύντροφοι νὰ πλεύσουν πρὸς τὰ ἐκεῖ. Ἀπ' ἐναντίας. Ἐδίστασαν ὅμως ποίαν ἀκριβῶς πορείαν νὰ ἐκλέξουν. Νὰ διευθυνθοῦν πρὸς ἀνατολὰς ἢ πρὸς νότον;

Ὁ Κλαβαγιὰν ἀπεφάσισε νὰ κάμουν πανιὰ πρὸς νότον, πρὸς τὸ πέλαγος. Ἀπεφάσισε πρὸς τούτοις νὰ παραπλέουν ὅσον τὸ δυνατὸν πλησιέστερον τὴν ἀκτήν, ὄχι μόνον διότι δὲν ἠλλαζαν πολὺ τὴν διεύθυνσίν των, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ δύνανται νὰ ὑδρεύωνται εἰς τοὺς σκιεροὺς ὁρμίσκους καὶ νὰ κρύπτωνται ἀπὸ τὰ ἄγρυπνα ὄμματα τῶν καταδρομικῶν καὶ τῶν δορυφόρων των, δηλαδὴ τῶν ἰνδικῶν λέμβων, αἱ ὁποῖαι συνήθως συνώδευαν τὰ μεγάλα πολεμικὰ σκάφη.

Τὴν πρώτην ἡμέραν, τὰ πράγματα ἐφάνησαν ὅτι ἐπήγαιναν κατ' εὐχήν.

Εἶχεν ἀρχίσῃ νὰ φυσᾷ τὸ ἀεράκι, ἀπὸ τὸν βορρᾶν, καὶ τὸ πανί, φουσκωμένον μὲ τὴν εὐνοϊκὴν πνοήν του, ἦτο τεντωμένον ὅπως ἡ σφαῖρα τοῦ ἀεροστάτου, ὅταν τὴν ὠθῇ ὁ θερμὸς ἀὴρ ἢ ἀέρια ἐλαφρότερα ἀπὸ τὸν ἀέρα...

Ὁ ἄνεμος ὤθησε τὴν λέμβον μὲ τὴν ταχύτητα ἅρματος, τὸ ὁποῖον σύρουν πτερόποδες ἵπποι.

Καὶ ἔτρεχεν οὕτω ἡ λέμβος ἐπάνω εἰς τὰ κύματα, χωρὶς ν' ἀπομακρυνθῇ πολὺ ἀπὸ τὴν παραλίαν, προχωροῦσα κατὰ τοὺς ὁρίζοντας τοῦ νότου, πρὸς τὴν Κεϋλάνην καὶ τὸν πορθμὸν τοῦ Πάλκ.

Οἱ ταξειδιῶται μας ἐστάθμευσαν, μετὰ δύο ἡμέρας, εἰς μίαν σχεδὸν ἔρημον ἀκτήν, ὅπου ἐσκότωσαν μερικὰ πουλιά. Ἔφαγαν οὕτω νωπὸν κρέας καὶ ἀνενέωσαν τὴν προμήθειαν τοῦ νεροῦ διὰ τὰς ἑπομένας ἡμέρας. Ἡ ἐλπὶς ἐπανῆλθεν εἰς τὴν καρδίαν των.

Τὸ πρωῒ τῆς πέμπτης ἡμέρας, ἐνῷ ἐκύτταζαν μὲ προσοχὴν τὸν ὁρίζοντα, τὸ διαπεραστικὸν ὄμμα τοῦ Οὐστὰριτζ ἀνεκάλυψε πρὸς βορρᾶν μίαν λευκὴν κηλίδα, καὶ αὐτή, ὅταν ἐμεγάλωσε, μετεβλήθη εἰς τετράγωνα πανιά, τὰ ὁποῖα ἐσκέπαζαν τὸ γοργὸν σκάφος ἑνὸς πολεμικοῦ πλοίου.

— Μᾶς κυνηγοῦν, εἶπεν ὁ Ἰάκωβος. Αὐτὸ ἐκεῖ, εἶνε μία κορβέττα, ὁ *Γέρω-Νέϊλ*. Τὴν ἐπερίμεναν νὰ φθάσῃ εἰς τὴν Μαδρᾶς μίαν ἡμέραν μετὰ τὴν ἀναχώρησίν μας. Τώρα μᾶς καταδιώκει. Ὁ Θεὸς ἂς μᾶς βοηθήσῃ.

Καὶ ἡ λέμβος, κατὰ διαταγὴν τοῦ νεαροῦ της κυβερνήτου, ἁπλωσεν ὅσα πανιὰ ἠμποροῦσε νὰ σηκώσῃ καὶ ἤρχισε νὰ φεύγῃ ὁλόπρυμα.

Ἀλλὰ οἱ Ἄγγλοι τὴν εἶχαν ἰδῇ. Ἡ κορβέττα τὴν κατεδίωκε μὲ ὅλα της τὰ δυνατά.

Τὸ κυνήγημα παρετάθη ἕως ὅτου ἐνύκτωσε, χωρὶς οὐδὲ στιγμὴν διακοπῆς.

Ἕως τὴν ὥραν ἐκείνην, ἡ λέμβος εἶχε κατορθώσῃ νὰ διατηρηθῇ εἰς τὴν ἀρχικήν της ἀπόστασιν. Ἴσως θὰ κατώρθονε νὰ διαφύγῃ ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ σκότους. Ἀλλά, διὰ νὰ συμβῇ τοῦτο, ἔπρεπε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν παραλίαν καὶ νὰ πλεύσῃ εἰς τὴν τύχην, πρὸς τὰ ἀνατολικά.

Ὁ Κλαβαγιὰν ἐζήτησε τὴν γνώμην τῶν συντρόφων του :

— Δὲν μᾶς μένει παρὰ νὰ ἐκλέξωμεν μεταξὺ τῶν δύο, ἢ νὰ εὕρωμεν κανένα ἐρημικὸ λιμανάκι καὶ νὰ βγοῦμε στὴ στεριά, διὰ νὰ κρυφθοῦμε ἀπὸ τοὺς διώκτας μας, ἢ νὰ βάλωμε πλώρη κατὰ τὸ πέλαγος, εἰς τὸ ἔλεος τῶν κυμάτων. Εἰς τὴν πρώτην περίστασιν, ἡ κορβέττα εἰμπορεῖ νὰ μᾶς ἀποκλείσῃ εἰς τὴν ξηρὰν καὶ νὰ μᾶς ξετρυπώσῃ μάλιστα, ἂν δὲν ἤμεθα καλὰ προφυλαγμένοι· εἰς τὴν δευτέραν, τρέχομεν τὸν κίνδυνον νὰ συναντήσωμεν τοὺς κυκλῶνας, ποῦ εἶνε πιθανὸν νὰ ἔλθουν. Ποῖον ἀπὸ τὰ δύο πρέπει νὰ προτιμήσωμεν ;

— Κάθε ἄλλο, παρὰ νὰ μᾶς πιάσουν αἰχμαλώτους! ἀνέκραξαν ὁμοφώνως οἱ δύο ναῦται.

— Καὶ σύ, Οὐΐλ; ἠρώτησεν ὁ μαρκήσιος. Ἔχεις καὶ σὺ δικαίωμα νὰ ψηφίσῃς.

— Λέγω ὅ,τι λέγουν ὁ Ἐβὲλ καὶ ὁ Οὐστὰριτζ, ἀπήντησε μὲ θάρρος τὸ ἀγόρι.

— Λοιπόν, στοῦ Θεοῦ τὸ ἔλεος! εἶπε σοβαρῶς ὁ Κλαβαγιάν.

Ἐπερίμενε νὰ ἔλθουν τὰ πρῶτα σκότη διὰ νὰ ἀλλάξῃ πορείαν. Ἅμα ἐνύκτωσεν, ἡ ἄκατος ἐλόξευσε καὶ ἔπλευσε μὲ τὸν ἄνεμον πρωτο-δεύτερα, πρὸς τὰ νοτιανατολικά. Ἔβαλε δηλαδὴ πλώρη πρὸς τὰς νήσους Νικοβάρας, τὰς ὁποίας οἱ φίλοι μας ὑπέθεταν ὅτι ἀπεῖχαν τριακόσια μίλια. Εἰς τὸν λαβύρινθον αὐτῶν τῶν νήσων θὰ ἦτο εὔκολον νὰ διαφύγουν τὴν καταδίωξιν.

Ὅταν ἐπανῆλθεν ἡ αὐγή, εἶδαν μὲ πολλὴν χαρὰν ὅτι ὁ δρόμος ποῦ εἶχαν πάρῃ ἦτο καλὸς καὶ ὅτι ἡ κορβέττα δὲν ἐφαίνετο πλέον εἰς τὸν ὁρίζοντα.

Ἀλλὰ κατὰ τὸ μεσημέρι, ἐφάνη πάλιν εἰς τὰ δυτικά. Εἶχεν ἀντιληφθῆ τὴν φυγὴν τῶν ἀνθρώπων, ποῦ ἐζητοῦσε, καὶ ἔσπευδεν εἰς τὰ ἴχνη των, πρὸς ἀνατολάς.

— Νὰ πάρ' ἡ ὀργή! ἐμουρμούρισεν ὁ Ἐβέλ, ἐνῷ ἔσφιγγε τοὺς γρόνθους του· ὁ Ἐγγλέζος ἔχει καλὰ μάτια καὶ καλὴ μύτη. Μᾶς ἀνεκάλυψε· καὶ τώρα δὲν θὰ μᾶς *μολάρῃ* πειά.

Καὶ ἤρχισαν, πάλιν ἀπὸ τὴν ἀρχήν, ν' ἀρμενίζουν μὲ μέσην ταχύτητα δέκα κόμβων. Ὁ ἄνεμος διετηρεῖτο βόρειος, δηλαδὴ εὐνοϊκὸς καὶ διὰ τὰ δύο ἀντίπαλα σκάφη.

Ἐνῷ ἐπλησίαζε νὰ νυκτώσῃ, ὁ ἄνεμος ἐξησθένησεν. Ἡ θερμοκρασία ἔγινε πνιγηρά, οἱ λαιμοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐστέγνωσαν καὶ δὲν ἠμπόρεσαν νὰ δροσισθοῦν μὲ τὸ νερὸ τῶν ἀσκῶν.

Τὴν αὐγὴν ἐφάνη ἡ ξηρὰ πρὸς τὰ νοτιανατολικά. Ἐπλησίαζαν πρὸς τὸ ἐπικίνδυνον ἀρχιπέλαγος τῶν νήσων, αἱ ὁποῖαι ὀνομάζονται Νικοβάραι. Ἐκεῖ, ἴσως εὑρίσκετο ἡ σωτηρία.

Ἀλλὰ ἡ γῆ δὲν ἐφαίνετο παρὰ ὡς στενὴ ἰόχρους ταινία, ὑπὸ γωνίαν, ἐκ τῆς ὁποίας ἠδύνατο ἡ ἀπόστασις νὰ ἐκτιμηθῇ εἰς τριάντα περίπου μίλια.

Συγχρόνως ἡ ζέστη ἐγίνετο ἀνυπόφορη, ὁ ἀέρας ἀποπνικτικός· ὁ ἄνεμος δὲν ἐφυσοῦσε πλέον παρὰ μὲ σπηλιάδες, ποῦ διεκόπτοντο ἀμέσως. Εἶχεν ἀνησυχαστικὰς μεταπηδήσεις, αἱ ὁποῖαι ὑπεχρέωσαν τοὺς φυγάδας νὰ ἐλαττώσουν τὴν ἱστιοφορίαν των.

Ἐντὸς ἓξ ἡμερῶν, ποῦ ἔφευγαν μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον, εἶχαν διαπλεύσῃ τριακόσια ἑξήντα μίλια.

Ἀλλά, ἐνῷ ἡ εὐστάθεια τοῦ σκάφους των τοὺς ἠνάγκαζε βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον νὰ μαζεύουν τὰ πανιά των, ἔβλεπαν μὲ φρίκην, ὅτι οἱ ἐχθροί των ηὔξαναν τὴν ἱστιοφορίαν των, καὶ τὸ πολεμικὸν πλοῖον, τὸ ὁποῖον ὅσον ἐπήγαινε κ' ἐμεγάλονε, ἐσκεπάζετο μὲ ὅλα τὰ διαθέσιμα πανιά του.

Ἔξαφνα ὁ Οὐστὰριτζ ἐφώναξε μὲ ἀγρίαν χαράν :

— Αἱ ξέρες! αἱ ξέρες! Ἂν δὲν πέσωμε ἔξω, ἐγλυτώσαμε!

Καὶ ἔδειξε κάτι πρασινωποὺς ὀγκολίθους, οἱ ὁποῖοι ἀλλοῦ μὲν ὕψωναν ἀποτόμως, ἀλλοῦ δὲ ἄφιναν νὰ φαίνωνται, ὑπὸ τὴν γαλανὴν διαύγειαν τῆς θαλάσσης, τὰς πρασινωπὰς κεφαλάς των, ποῦ ἦσαν ζαρωμέναι ὑπούλως, καθὼς ἀρπακτικὰ θηρία ἐνεδρεύοντα μέσα εἰς τὸ νερὸν τὰ ἀσυλλόγιστα θύματά των.

Καὶ οἱ ἀόρατοι ἐκεῖνοι ὄφακλοι ἦσαν σπαρμένοι ἐν ἀφθονίᾳ, ὅμοιοι πρὸς ἀκροβολιστὰς ὑπερασπίζοντας τὴν προσέγγισιν τῆς στερεᾶς.

Μόλις καὶ μετὰ βίας ἦτο δυνατὸν εἰς πλοῖον μικροῦ βυθίσματος νὰ διαφύγῃ τὰ

ὀλία κτυπήματα τῶν ὑφάλων, νὰ τοὺς κάμῃ μάλιστα συμμάχους του, ἂν ἔπλεε μέσα εἰς τὸν ἀδιέξοδον λαβύρινθον τῶν στενῶν πόρων των. Ἀλλὰ διὰ τὸ μεγάλο σκάφος ἦτο ἀδύνατος ἡ διάβασις, καί, ἐκτὸς ἂν ἐγνώριζε καμμίαν δίοδον ἐπιτρέπουσαν νὰ τοὺς διαπλεύσῃ ἀτιμωρητεί, ἔπρεπε νὰ μείνῃ ἔξω ἀπὸ τὸν φράκτην των.

Αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ ἐλπὶς εἶχεν ἀναβιβάσῃ εἰς τὰ χείλη τοῦ Βάσκου τὸ φαιδρὸν ἐπιφώνημα :

— Ἂν δὲν πέσωμε ἔξω, ἐγλυτώσαμε!

Ἕπεται συνέχεια) ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ
(Κατὰ τὸ γαλλικὸν τοῦ *Πέτρου Μαέλ*.)

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΕΙΣ ΤΟ ΩΔΕΙΟΝ ΛΟΤΤΝΕΡ

Ἀγαπητοί μου,

Ὁ Ὠδεῖον Λόττνερ ἑώρτασε πρό τινων ἡμερῶν τὴν ἑκατοστὴν πεντηκοστὴν ἐπέτειον ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ μεγάλου Μόζαρτ. Καὶ τὴν ἑώρτασε πραγματικῶς κατὰ τρόπον σεμνὸν καὶ ἀξιοπρεπῆ. Προσεκάλεσε τὸ φιλόμουσον ἀθηναϊκὸν κοινὸν εἰς ἑσπερίδα, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐξετελέσθη εὐσυνειδήτως ὑπὸ πολυμελοῦς χοροῦ ἐκ μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τοῦ Ὠδείου τὸ περίφημον «Requiem», ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία τοῦ Μόζαρτ, πρὸ τούτου δὲ ὁ κ. Γεράσιμος Βῶκος, ὁ γνωστὸς διαπρεπὴς συγγραφεύς, ἔκαμε σύντομον ἀλλὰ καὶ μεστὴν διάλεξιν περὶ τοῦ ἔργου καὶ τοῦ συνθέτου, προσφωνήσας εἰς τὸ τέλος καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ Μόζαρτ, ἀνηρτημένην ἐκεῖ καὶ στεφανωμένην πανηγυρικῶς μὲ «δάφνας ἀττικάς». Εἰς τὴν ἑορτὴν ἔλαβα τὴν τιμὴν νὰ προσκληθῶ κ' ἐγώ, ἀπεκόμισα δὲ τὰς ὡραιοτέρας ἐντυπώσεις. Ἐκτὸς τῶν ἄλλων, μὲ ἥδυνε καὶ τὸ θέαμα τῆς αἰθούσης, τὴν ὁποίαν ἀπροσδοκήτως ἡδυ γεμάτην ἀπὸ νεολαίαν τῶν δύο φύλων, καὶ μάλιστα ἀπὸ συνδρομήτας καὶ συνδρομητρίας τῆς Διαπλάσεως, οὕτως ὥστε εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εὑρέθην ἐκεῖ-μέσα εἰς μίαν ἀτμόσφαιραν γνώριμον καὶ ἀγαπητήν. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ ζωηροὶ νέοι καὶ αἱ νεάνιδες, ἠκροάσθησαν τὴν θείαν μουσικὴν μὲ προσοχὴν καὶ μ' εὐλάβειαν. Εἰς τὰ πρόσωπά των ἔβλεπα τὴν συγκίνησιν, τὴν μεταρσίωσιν τῶν ψυχῶν, τὴν ἀπόλαυσιν. Καὶ κατὰ τὰ μικρὰ διαλείμματα τῆς χορῳδίας, τὰ χειροκροτήματα ἀντηχοῦσαν ζωηρὰ καὶ αὐθόρμητα, ὡς νὰ ἐχειροκροτοῦσαν πραγματικῶς αἱ καταγοητευμέναι νέαι ψυχαί. Δὲν λέγω ὅτι εἰς τὴν αἴθουσαν δὲν παρευρίσκοντο καὶ ἠλικιωμένοι, καὶ γέροντες ἀκόμη· ἀλλ' ἡ νεότης ἐπλειονοψηφοῦσε, καὶ αὐτὴ ἔδιδε τὸν τόνον, καὶ δι' αὐτὴν ἐνόμιζες ὅτι ἐγίνετο ἡ ἑορτή, καὶ αὐτὴ ἔλεγες ὅτι ἀπεθέωνε τὴν ἐσπέραν ἐκείνην τὸν Μόζαρτ.

Ἡ ἱστορία τοῦ Requiem, ἑνὸς τῶν ὑψιπετεστέρων ἔργων τοῦ συνθέτου τοῦ *Δὸν Ζουάν*, τῶν *Γάμων τοῦ Φιγάρου* καὶ τοῦ *Μαγεμένου Αὐλοῦ*, εἶνε παράδοξος καὶ συγκινητική. Λέγουν ὅτι κάποιος μυστηριώδης ξένος παρουσιάσθη μίαν ἡμέραν εἰς τὸν Μόζαρτ καὶ τῷ παρήγγειλε μίαν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν. Ὁ Μόζαρτ, ἀσθενὴς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην κ' ἐξηντλημένος, ἔλαβε τὸ προαίσθημα ὅτι ἡ σύνθεσις ἐκείνη θὰ ἦτο ἡ τελευταία τῆς ζωῆς του καὶ ὅτι θὰ ἐχρησίμευε διὰ τὴν ἰδικήν του κηδείαν.... Τὸ προαίσθημα τοῦτο τὸν κατεῖχε καθ' ὅλον τὸ διάστημα ποῦ ἐμελοποιοῦσε τὸ Requiem τῆς μυστηριώδους παραγγελίας. Ἡ ὑγεία του ἐχειροτέρευεν ὁλονὲν καὶ ἠναγκάζετο διὰ πολλὰς ἡμέρας νὰ διακόπτῃ τὴν ἐργασίαν. Τὴν ἐπανελάμβανε μόλις ἠσθάνετο τὸν ἑαυτόν του ὀλίγον καλλίτερα, διὰ νὰ τὴν διακόψῃ καὶ πάλιν ἀπὸ τοὺς πόνους. Ἡ ἰδέα τοῦ θανάτου τὸν εἶχε κυριεύσῃ. Ἐφαντάζετο ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ παρουσιάζετο ὁ ἴδιος ἐνώπιον τοῦ ὑπερτάτου Δικαστοῦ, καὶ ὡς χριστιανὸς ἐξήταζε τὴν συνείδησίν του, τὴν ζωήν του, καὶ ἔτρεμε διὰ τὴν τιμωρίαν ποῦ τὸν ἐπερίμενε μετὰ θάνατον, καὶ ἱκέτευε τὸν Θεὸν νὰ φανῇ ἐπιεικὴς πρὸς τὰς ἁμαρτίας του. Ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ, ὡς τιμωροῦ τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἡ τύψις τῆς συνειδήσεως τοῦ ἀνθρώπου πρὸ τῆς θείας δικαιοσύνης, κυριαρχοῦν διὰ τοῦτο καὶ ἐκφράζονται δαιμονίως εἰς τὰ θαυμάσια μέλη τοῦ «Requiem». Ἐπὶ τέλους ἡ μεγαλοπρεπὴς σύνθεσις ἐτελείωσε. Ἀλλὰ συγχρόνως ἐσβέσθη καὶ ἡ ζωὴ τοῦ μεγάλου συνθέτου (1791). Λέγουν δέ,—μολονότι αὐτὸ δὲν εἶνε ἐξηκριβωμένον,—ὅτι πραγματικῶς εἰς τὴν κηδείαν του ἐψάλη τὸ Requiem, τὸ ὁποῖον τοῦ εἶχε παραγγείλῃ ὁ μυστηριώδης ξένος, ὁ ὑπερφυὴς προάγγελος τοῦ θανάτου του!

Μολονότι τὸ Requiem τοῦ Μόζαρτ ἀπαιτεῖ ὑπέροχον ἐκτέλεσιν, καὶ μολονότι ἀπὸ τοὺς νεαροὺς μαθητὰς ἑνὸς Ὠδείου δὲν δικαιοῦται τις νὰ ἀπαιτήσῃ ἀνώτερα τῆς ἡλικίας των, ἡ ἐντύπωσις ἐν γένει ἐκ τῆς ἐκτελέσεως εἰς τὸ Ὠδεῖον Λόττνερ ἦτο ὡραία καὶ ἱκανοποιητική. Εἰς μερικὰ μάλιστα μέρη τοῦ ψαλμοῦ, εἶχα σχεδὸν τὴν ἰδίαν συγκίνησιν, τὴν ὁποίαν, ἐνθυμοῦμαι, ἀπεκόμιζα ἄλλοτε, εἰς τὰς νεκρωσίμους ἀκολουθίας τῆς δυτικῆς ἐκκλησίας τῆς πατρίδος μου, ὅταν ἐψάλλοντο κάποτε μέρη καὶ ἀπὸ τὸ Requiem τοῦ Μόζαρτ, ὑπὸ καλλιφώνου καὶ τελείως ἐξησκημένου χοροῦ, μὲ συνοδείαν ἐκκλησιαστικοῦ ὀργάνου, τὸ ὁποῖον ἔπαιζε θαυμασίως ὁ Παῦλος Καρρέρ, ὁ διάσημος Ἕλλην μουσικός.

Σᾶς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

Υ. Γ. Θεωρῶ καθῆκον μου νὰ ἐκφράσω ἐδῶ τὰς θερμοτάτας μου εὐχαριστίας πρὸς ὅλους ὅσοι μὲ συνεχάρησαν προχθὲς διὰ τὴν ὀνομαστικήν μου ἑορτήν. Τὸ πλῆθος αὐτὸ τῶν ὡραίων εὐχῶν ποῦ λαμβάνω κάθε φορὰν ἀπὸ γνωστοὺς καὶ ἀγνώστους μου φίλους, χαραγμένας μὲ τόσην στοργὴν εἰς κομψὰς ἐπιστολάς, εἰς δελτάρια, εἰς ἐπισκεπτήρια, ἀποτελεῖ μίαν εὐτυχίαν τῆς ζωῆς μου! Φ.

Ο ΠΑΣΧΑΛΗΣ ΜΕ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ

Κωμικὸς διάλογος διὰ παιδικὸν θέατρον Φασουλῆ.

[Ὁ Πασχάλης καὶ ὁ φίλος του Τοτὸς πηγαίνουν περίπατον μὲ αὐτοκίνητον εἰς τὴν δενδροστοιχίαν. Ὁ Τοτὸς ὁδηγεῖ τὸ αὐτοκίνητον].

Π. — Εἶσαι εὐγενέστατος, φίλε μου Τοτό, ποῦ μ' ἐπῆρες μὲ τὸ αὐτοκίνητον.

Τ.—Εἶδες τί ὡραῖο, καὶ τί ἀναπαυτικὸ ποῦ εἶνε ;

Π.— Ὡραιότατο καὶ ἀναπαυτικώτατο! Καὶ πόσα χιλιόμετρα, παρακαλῶ, παίρνει τὴν ὥρα ;

Τ.—Μά...ἐνενῆντα ἐπάνω-κάτω, ἅμα πηγαίνει ὁλοταχῶς. Πῶς σοῦ φαίνεται ;

Π.—Ἔξοχο! Ἀλλά, κάτι ἤθελα νὰ ἔλεγα...

Τ.—Τί πρᾶγμα ;

Π.—Ἂν ἤθελες νὰ φανῇς κἄτι παραπάνω ἀπὸ εὐγενέστατος καὶ φίλτατος φίλος, ξέρεις τί θὰ ἔκαμνες ;

Τ. *(ἀνήσυχος)* — Ὄχι.

Π.—Λοιπόν, ἀφοῦ δὲν τὸ ξέρῃς, νὰ σοῦ τὸ πῶ ἐγώ : Θὰ μὲ ἄφινες νὰ ὁδηγήσω κ' ἐγώ.

Τ.—Πῶς εἶπες ;

Π.—Ὦ! θὰ μὲ διεσκέδαζε πολὺ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα.

Τ. — Μά...καϊμένε, ἐσὺ δὲν ξέρεις ἀπὸ τέτοια πράγματα καθόλου.

Π.—Ἐγὼ δὲν ξέρω ;... Μὲ προσβάλλεις, φίλε μου! Πάρε πίσω τὸν λόγο σου!

Τ.—Ναί, σὺ ὁ ἴδιος μοῦ ἔλεγες τὴν ἄλλη φορὰ πῶς ἔκαμες τὴν ἀπόπειρα νὰ ὁδηγήσῃς ἕνα ἁμαξάκι, ζεμένο μ' ἕνα ἀλογάκι, κ' ἔσπασες τὸ ἁμαξάκι κ' ἐσκότωσες τὸ ἀλογάκι.

Π.—Καθόλου, κύριε! ἐγὼ δὲν εἶπα πῶς τὸ ἐσκότωσα τὸ ἀλογάκι!

Τ.—Εἶπες πῶς «ἔγινε χίλια κομμάτια».

Π.—Ἀκριβῶς...Διότι ἔσπασε κι' αὐτό. Ἦτανε... ψεύτικο. Ἐνῷ τὸ δικό σου τὸ αὐτοκίνητο ὑποθέτω πῶς εἶνε ἀληθινό, καί, ἀφοῦ εἶνε ἀληθινό, δὲν ἔχει φόβο νὰ σπάσῃ!

Τ.—Ἔχει καὶ παραέχει !

Π.—Τότε θὰ 'πῇ πῶς εἶνε ψεύτικο, σὰν τὸ ἀλογάκι. Καί, ἀφοῦ εἶνε ἔτσι, ἐγὼ κατεβαίνω στὴ στιγμή. Δὲν καταδέχομαι ἐγὼ νὰ πηγαίνω μὲ ψεύτικα...

Τ.—Ἔλα τώρα, μή μου κακιόνῃς. Εὐτυχῶς δὲν εἶνε πολὺς κόσμος αὐτὴ τὴν ὥρα στὸν περίπατο. Ἔλα, κάθησε στὴ θέσι μου, καί, ἰδίως, νὰ πηγαίνῃς ἀργά.

(Ὁ Πασχάλης ἐνθρονίζεται. Καὶ τὸ αὐτοκίνητον ἀρχίζει νὰ προχωρῇ. Μὲ τὰς πρώτας στροφάς, ὁ Πασχάλης παρ' ὀλίγον ν' ἀνατρέψῃ ἕνα κύριον, καὶ ὁ κύριος τοῦ κάνει νεῦμα νὰ σταματήσῃ).

Π.—Λοιπόν, τί τρέχει ; τί ἀγαπᾶτε ;

Ὁ ΚΥΡΙΟΣ, *μανιώδης*.—Εἶσαι ἕνας ἀνόητος, ἕνας ἀδέξιος !

Π.—Γιὰ νὰ μοῦ 'πῆτε αὐτά, μὲ σταματᾶτε ;... Μὰ ἐγὼ τὰ ἤξερα ἕνα σωρὸ χρόνια, πρὶν νὰ μοῦ τὰ 'πῆτε !

(Ὀλίγα βήματα παρακάτω, ὁ Πασχάλης αὐξάνει τὴν ταχύτητα).

Τ.—Μά... εἶσαι τρελλός, φίλε μου· τρέχομε μὲ 50 χιλιόμετρα τὴν ὥρα...

Π.—Μὴ σὲ μέλει... δὲν εἶπες πῶς τὸ αὐτοκίνητό σου πάει ἕως τὰ ἐνενῆντα ;

(Ἐπὶ τέλους ἕνας ἀστυφύλαξ σταματᾷ τὸ αὐτοκίνητον καὶ παίρνει τὰ ὀνόματα τῶν δύο φίλων).

Π. *μὲ θρήνους*. — Κύριε ἀστυνόμε, σᾶς δίνω τὸν λόγο μου πῶς δὲν θὰ τὸ ξανακάνω !

ΑΣΤΥΦΥΛΑΞ.—Ὅσο γι' αὐτό, νὰ τὸ 'πῆτε στὸν κύριο Πταισματοδίκη, ποῦ θὰ σᾶς δικάσῃ. *(Ἀπομακρύνεται)*.

Π.—Νὰ μᾶς δικάσῃ ;... Μὰ ἐμεῖς, δὲν ἔχομε καμμία διαφορὰ μεταξύ μας, γιὰ νὰ μᾶς δικάσῃ. Ἔτσι δὲν εἶνε, Τοτό;

Τ. *(μανιώδης)*.—Ἔχομε καὶ παραέχομε ! Ἐλπίζω πῶς τώρα θὰ σηκωθῇς γιὰ νὰ καθήσω στὴ θέσι μου.

Π. *(ἀξιοπρεπέστατος)*. — Καθόλου, φίλε μου. Μ' ἐκάλεσες, ὀφείλεις νὰ μὲ περιποιηθῇς !

Τ.—*(ἔξω φρενῶν)*.—Μά, ἐσὺ θὰ μὲ στείλῃς ἄναυλα στὴ φυλακή.

Π. *(ἠρεμώτατος)*.—Ἔπρεπε νὰ μὴ μὲ καλέσῃς τότε !

Τ.—Ἂν σὲ ξανακαλέσω, γράψε μου!

Π.—Θὰ σοῦ γράψω ! θὰ σοῦ γράψω.

(Τὸ αὐτοκίνητον ἐξαφανίζεται).

(Μίμησις) ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΗΣ ΝΕΡΑΪΔΑΣ

Μές τοῦ πελάου τὴν πολύβοη
Κι' ἀντιλαλοῦσα ἀνάβρα,
Τί νἄχουν κ' εἶνε ἀπαρηγόρητα
Τὰ κύματα τὰ μαῦρα;

Κλαῖνε βουβά, ξεσποῦν καὶ δέρνουνται
Καὶ σὰν καρδιὲς βογγοῦνε...
—Κάποια Νεραϊδ' ἀπόψε πέθανε,
Καὶ τὴ μυρολογοῦνε.

ΑΓΓΕΛΟΣ Θ. ΣΗΜΗΡΙΩΤΗΣ

Γ' ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ

[ΙΣΤΟΡΙΑ ΔΥΟ ΜΙΚΡΩΝ ΓΑΤΩΝ
ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.
ΕΜΠΡΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ.

Πόσος καιρὸς εἶχε περάσῃ ἀπὸ τὴν στιγμὴν ποῦ *ὁ Μελάνης* τὸ ἔσκασε κ' ἐβγῆκε στὸν δρόμο ;

Ὁ ἴδιος βέβαια δὲν ἤτο δυνατὸν ν' ἀπαντήσῃ, διότι δὲν ἤξευρεν ἀπὸ ὡρολόγια· τὸ στομαχάκι του ὅμως φαίνεται ὅτι ἤξευρε, διότι ἐφώναζεν ἀπὸ μέσα ὅτι εἶχαν περάσῃ παραπολλὲς ὧρες.

Ἐπήγαινε λοιπὸν ὁ καϊμένος στὴν τύχην, μὲ τὸ κεφάλι κάτω καὶ τὴν οὐρὰ κρεμασμένη, κ' ἔσερνε τὰ ποδαράκια του. Τοῦ ἤρχοντο ζάλες, κ' ἔβλεπε μαῦρα τὰ πράγματα.

«Μὲ τὸ κεφάλι κάτω καὶ τὴν οὐρὰ κρεμασμένη...»(Σελ. 76)

Ἀχ! οἱ σκύλαροι ἠμποροῦσαν τώρα νὰ τὸν χάψουν μιὰ χαρά. Ποῦ νὰ φύγῃ ὁ κακόμοιρος μὲ τὴν ἀδυναμίαν ποῦ εἶχε! Τέτοια ἦτον ἡ κατάστασίς του, ἐλεεινὴ καὶ τρισαθλία ἀπὸ τὴν πεῖναν, ὅταν ἔξαφνα μιὰ μυρωδιά—μυρωδιὰ δέκα φορὲς πιὸ πολὺ ὀρεκτικὴ ἀπὸ τὰ ὠμὰ κρέατα,—τὸν ἐγέμισε καὶ τὸν ἐτύλιξεν ὅλον, κ' ἔκαμε τὰ ρουθουνάκια του ν' ἀνοιγοσφαλήσουν τρεμουλιαστά...

Ναί· δέκα φορές, εἴκοσι φορὲς πιὸ ὀρεκτική. Διότι ἦτανε καμωμένη ἀπὸ δέκα, ἀπὸ εἴκοσι διαφορετικὲς εὐωδίες, ποῦ ἦσαν ἡ μία νοστιμώτερη ἀπὸ τὴν ἄλλην, καὶ μάλιστα διὰ τὴν μύτην ἑνὸς ψιψίνου ποῦ πεινᾷ πολύ. Ἦτανε κεφτέδες, λαγὸς στιφάδο, ἀρνάκι φρικασσέ, γαλόπουλο κοκκινιστό, μπαρμπούνια τῆς σχάρας, σηκοτάκια γιαχνί, μαρίδες πλακί, καὶ πολλὰ ἄλλα ὡραῖα πράγματα ἀκόμη ποῦ ἐσιγόβραζαν, ἐτηγανίζονταν, ἐψήνονταν καὶ ἐχοροπηδοῦσαν μέσα σὲ μεγάλους τεντζερέδες, μεγάλες κατσαρόλες, μεγάλους ταβάδες, μεγάλες σχάρες καὶ μεγάλα τηγάνια.

Καὶ τί ὡραία μουσικὴ ποῦ ἐρχότανε στ' αὐτάκια του ἀπὸ τὴν ἀνοικτὴ πόρτα! Ὅλοι οἱ τόνοι καὶ ὅλες αἱ φωνές: ἀπὸ τὸ λεπτὸ τσιτσίρισμα τοῦ κεφτὲ εἰς τὸ τηγάνι, ἕως τὸ βαρὺ χοχλάκισμα τοῦ στιφάδου εἰς τὸν σκεπασμένον τέντζερεν...

Μὲ τὰ αὐτάκια του ὀρθὰ καὶ τεντωμένα, μὲ τὴν μυτίτσαν του ὑψηλά, *ὁ Μελάνης* ἐρροφοῦσε τὸν ἀέρα κι' ἐμυριζόταν ἀχόρταγα, ὅταν ἔξαφνα ἕνας χονδρὸς ἄνθρωπος, μὲ πρόσωπο κόκκινο καὶ γυαλιστερὸ σὰν τὲς κατσαρόλες του, φουσκωμένο κάτω ἀπὸ τὴν ἄσπρη σκούφια του,—σημεῖον ὅτι αὐτὸς ἦτανε ὁ μάγειρας—ἐπροχώρησε κ' ἐστάθη εἰς τὸ κατῶφλι τῆς πόρτας...

Ἔπρεπε πάλι νὰ τὸ βάλῃ στὰ πόδια;...Ὁ *Μελάνης* μας δὲν εὗρῆκε τὴν δύναμιν ποῦ ἐχρειάζετο διὰ νὰ φύγῃ. Ἔβγαλε ἕνα παραπονιάρικο νιαούρισμα, σὰν νὰ ἤθελε νὰ πῇ :

— Λυπηθῆτέ με τὸ φτωχό !

— Ψιψῖνο! ψιψινάκι! εἶπε σιγὰ-σιγὰ ὁ μάγειρας.

Καὶ ἔσκυψε διὰ νὰ τὸν χαϊδέψῃ μὲ τὸ χέρι του.

Ἡ καρδοῦλα τοῦ γατάκου μας ἐγέμισεν ἀπὸ ἐλπίδα. Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἐφαινότανε καλός... Ἴσως θὰ τοῦ ἔδινε τίποτε νὰ φάγῃ...

(Ἕπεται συνέχεια)

Η ΚΥΡΑ-ΜΑΡΘΑ

ΤΟ ΦΕΓΓΑΡΟΠΑΙΔΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'. (Συνέχεια)

Τὴν πρώτην φορὰν ποῦ ἡ Μάγγη ἐπῆρε μαζί της τὴν Σελήνην, ἡ μικροῦλα ἐφοβήθη πολύ.

— Μά, δὲν ἔχεις ἀμαξᾶ ;

Ἡ Μάγγη τὴν ἐκύτταξε μὲ ἀπορίαν.

— Τί να τὸν κάμω ; Εἶνε πολὺς καιρὸς ποῦ ἔμαθα καὶ ὁδηγῶ ἁμάξι.

— Μὰ ἂν συμβῇ τίποτε ; Ἂν κοποῦν τὰ λουριά ;

— Θὰ τὰ διορθώσω μόνη μου. Θὰ εἶνε πολὺ σοβαρώτερο τὸ πρᾶγμα, ἂν ἔξαφνα μᾶς φύγῃ ὁ τροχός. Αὐτὸ μοῦ συνέβη κάποτε. Ἐπροσπάθησα νὰ τὸν ξαναβάλω, ἀλλὰ δὲν ἤμουν ἀρκετὰ δυνατή.

— Καὶ τί ἔκαμες τότε ;

— Ἐξέζεψα τὸ ἄλογο, ἀνέβηκα ἐπάνω καὶ ἐγύρισα νὰ φωνάξω τὸν Τώρ.

— Καὶ δὲν ἐφοβήθηκες ;

— Ἐγὼ ποτὲ δὲν φοβοῦμαι. Τέτοιο πρᾶγμα δὲν τὸ ξέρω.

— Μά, ἂν σ' ἔπιαναν κλέφτες ;

— Οὔ ! αὐτὰ εἶνε στὰ παραμύθια. Στ' ἀλήθεια δὲν ὑπάρχουν κλέφτες, τοὐλάχιστον στὸν δικό μας τόπο. Κάθησ' ἐκεῖ. Θὰ σὲ μάθω πῶς νὰ βαστᾷς τὰ ἡνία. Πρέπει νὰ μάθῃς. Ἂν τύχῃ κι' ἀρρωστήσω κ' ἐγώ, ἐσὺ θὰ πηγαίνῃς τὰ κοφίνια στὸν σταθμό. Λοιπόν, πρόσεχε νὰ μάθῃς τὸν δρόμο. Οἱ ἄνδρες ἔχουν ἄλλες ἐργασίες νὰ κάμουν. Καὶ αὐτὴ ἡ δουλειὰ εἶνε εὔκολη, καὶ ἐκτὸς τούτου διασκεδάζει κανεὶς πολύ.

Ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐπήγαιναν νὰ ἐμβοῦν εἰς τὸ ποταμάκι, τὸ ὁποῖον διέσχιζε τὸ κτῆμα ἀπὸ τὴν μίαν ἄκραν ἕως τὴν ἄλλην, καὶ ἡ Σελήνη δὲν εὑρισκε τὸ πρᾶγμα τόσον διασκεδαστικόν, ὅσον τὸ ἔλεγεν ἡ Μάγγη. Τὸ ἄλογο ἔκαμνε τὸ νερὸ νὰ τινάζεται ὑψηλά, εἰς κάθε του βῆμα· οἱ τροχοὶ ἦσαν χωμένοι ἕως τὸν ἄξονα, καὶ τὸ τράνταγμα ἐπάνω εἰς τὰ χαλίκια τοῦ βυθοῦ ἦτο φοβερόν. Ἡ Σελήνη ἦτο πιασμένη ἀπὸ τὰ ξύλα, ὅσον ἠμποροῦσε στερεώτερα. Ἂν ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐκάπνιζε κανενὸς τροχοῦ νὰ γλυστρήσῃ καὶ νὰ βγῇ ἔξαφνα ! Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Μάγγη παρωτρυνε τὸ ἄλογό της μὲ σφυρίγματα. Ἐσφύριζε σὰν ἀγόρι. Ἐφαίνετο τόσον ἥσυχη, ὥστε ἡ Σελήνη δὲν ἐτόλμησε νὰ δείξῃ φανερὰ τὴν ἰδικήν της τρομάρα. Ἔκλεισεν ἀποφασιστικὰ τὰ μάτια της, καὶ δὲν τὰ ἤνοιξε παρὰ ὅταν τὸ ἄλογο ἔσυρε τὸ ἅμαξάκι, ὄχι χωρὶς κόπον, ἐπάνω εἰς τὴν ἀντικρυνὴν ὄχθην, ἡ ὁποία ἦτο πολὺ ἀνηφορικὴ εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος.

Εἰς τὸν μισοχρημνισμένον ἀπὸ τὴν παλαιότητα σταθμόν, οἱ ὑπάλληλοι ἐγνώριζαν ὅλοι τὴν Μάγγην Χάρδυ. Αὐτὴ παρέδωσε τὰ ἐμπορεύματά της, ἐπῆρε τὰ κοφίνια, ὅσα ἐπέστρεφαν ἀδειανά, ἐτελείωσεν ὅλην τὴν ἐργασίαν της μὲ τὴν εὐχέρειαν καὶ τὴν ἡρεμίαν σωστῆς νοικοκυρούλας. Ἐπειδὴ ἤθελε ν' ἀφίσῃ τὸ ἄλογό της νὰ ξεκουρασθῇ, ἔπιασε τὴν κουβέντα μὲ τοὺς κατοίκους τοῦ χωρίου. Αὐτοὶ ἐκύτταζαν μὲ πολλὴν περιέργειαν τὴν μικροῦλαν ξένην, τὴν ὁποίαν τότε ἐπρωτόβλεπαν. Ἡ Μάγγη ἐξήγησεν εἰς τοὺς χωρικούς, μὲ ὅλον τὸ σοβαρό της, ὅτι τὸ κοριτσι ἐκεῖνο εἶχε πέσῃ στὸ κτῆμά των ἀπὸ τὸ φεγγάρι καὶ ὅτι, ὡς φαίνεται, εἰς τὸ φεγγάρι δὲν ὁμιλοῦν τὰ ἀγγλικά, καὶ δι' αὐτὸ ἦτο τόσον ἀστεία ἡ προφορά του. Ἐπειδὴ ἡ ἱστορία της ἔγινε δεκτὴ μὲ χάχανα δυνατά, ἡ Μάγγη ἐθύμωσεν. Ὅταν ἐκάκιονεν ἔτσι, ἐγίνετο κίτρινη ἀντὶ νὰ κοκκινήσῃ. Μὲ ὕφος ἀξιοπρεπέστατον, ἔστρεψε τὴν ράχιν πρὸς αὐτοὺς τοὺς χονδρανθρώπους, ποῦ ἔκαμναν πῶς δὲν ἐκαταλάβαιναν, κ' ἐσκαρφάλωσεν εἰς τὸ ἐδώλιόν της. Ἡ Σελήνη ἀνέβη κ' ἐκάθησε δίπλα της, ἀλλὰ δὲν ἦτο οὐδὲ αὐτὴ εὐχαριστημένη. Δὲν τῆς ἄρεσε ν' ἀκούῃ ὅτι ἦτο πεσμένη ἀπὸ τὸ φεγγάρι. Αὐτὸ τὴν παρίστανε ὡς ὂν διαφορετικὸν ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. Καὶ ἐκτὸς τούτου, δὲν ἐπίστευεν ὅτι ἦτο δυνατὸν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα νὰ συνέβῃ πραγματικῶς.

Ἡ Μάγγη ἐννοοῦσεν ἀρκετὰ καλὰ τί ἐσυλλογίζετο ἡ μικρὴ τῆς φιλενάδα, καὶ τῆς εἶπεν ἀπότομα :

— Μά, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει ἄλλη ἐξήγησις ! Θυμᾶσαι ἐκείνη τὴν μεγάλη τρύπα κοντὰ στὸ δάσος ; Λοιπόν, τὴν ἔχει σκάψῃ ἕνα πρᾶγμα σὰν σίδηρο ποῦ ἔπεσε ἀπὸ πολύ, πολὺ ψηλά... Λοιπόν; γιατὶ τάχα νὰ μὴν εἶσαι καὶ σὺ φερμένη ἀπὸ τὸν ἴδιο οὐράνιο δρόμο ;

«Ἡ Μάγγη ἐξήγησεν εἰς τοὺς χωρικούς..»(Σελ. 77, στ. ά.)

Ἐπειδὴ αὐτὸς ὁ συλλογισμὸς ἐφαίνετο ὅτι δὲν ἐσήκωνε καμμίαν ἀντίρρησιν, ἡ Σελήνη δὲν εἶπε τίποτε. Ἔμεινε ὅμως πάλιν στενοχωρημένη.

— Θὰ 'δῇς, ἐξηκολούθησεν ἡ Μάγγη καμμιὰ μέρα, πολὺ γρήγορα ἴσως, θ' ἀρχίσῃς νὰ θυμᾶσαι... Ἐγώ, ξέρεις, εἶμαι βεβαία ὅτι ἀσφαλῶς ἔχω 'δῇ ἕναν ἄλλον κόσμον, ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὸν ἐδῶ. Πρὶν ἀπὸ μερικὰ χρόνια ἐσυνήθιζα νὰ λέγω : «Ἅμα ἤμουν μεγάλη, πρὶν γίνω μικρή...» καὶ αὐτὸ μοῦ ἐφαινότανε φυσικώτατον. Τότε ἡ μαμμὰ ἐγελοῦσε μαζί μου. Πολλὲς φορὲς ἐνόμιζα πῶς ἐπλησίαζα κάτι νὰ θυμηθῶ —δὲν ξέρω τί πρᾶγμα — κάτι παραπολὺ ὡραῖο, σὰν ὄνειρο ποῦ ἔχει μέσα νεραϊδες καὶ παλάτια διαμαντένια. Τώρα δὲν βλέπω τίποτα πιά· διότι τώρα εἶμαι πιὸ γρηά, καὶ αὐτὸς ὁ ἄλλος κόσμος εἶνε μακρυά, μακρυά... Αὐτὸ μὲ πικραίνει πολύ. Γιὰ σένα ὅμως, ἀλλάζει τὸ πρᾶγμα. Δὲν εἶνε οὔτε τέσσερες μῆνες ποῦ ἔφυγες ἀπὸ τὸν τόπο σου. Ὅταν γίνῃς ἐντελῶς καλά, θὰ θυμηθῇς. Καὶ τότε, θὰ μοῦ τὰ διηγηθῇς ὅλα. Ἂν ἤξευρες τί περιέργεια ποῦ ἔχω νὰ μάθω πῶς ζοῦν ἐκεῖ ἐπάνω, τί κάνουν, ἂν ἔχουνε βιβλία. Τί κουτὴ ποῦ εἶμαι ! Ἐννοεῖται πῶς ἔχουνε βιβλία, ἀφοῦ καὶ σὺ βέβαια εἶχες μάθῃ νὰ διαβάζῃς !

— Κάνε μου τὴν χάριν, Μάγγη, μὴ μοῦ μιλᾷς γι' αὐτὰ τὰ πράγματα. Πάντα μὲ κάμνουν καὶ πονεῖ τὸ κεφάλι μου, ἅμα τὰ συλλογισθῶ. Πές μου καλλίτερα τὴν ἱστορία, ποῦ ἐκάθησες κ' ἐφαντάσθηκες χθές. Πῶς τὰ καταφέρνεις κ' εὑρίσκεις ἱστορίες ; Ἐγὼ δὲν μπορῶ.

Ἡ Μάγγη, ἐπειδὴ τῆς ἐκολάκευσαν τὴν συγγραφικήν της ματαιοδοξίαν, ἤρχισε νὰ ξαναλέγῃ τὴν ἱστορίαν, προσθέτουσα εἰς αὐτὴν νέα θαυμαστὰ συμβάντα.

Ἦτο ἡμέρα φθινοπωρινὴ λαμπροφωτισμένη· ὁ καιρὸς ἦτο ἡδονικώτατα γλυκὸς καὶ ὡραῖος· τὸ ἄλογο ἐπήγαινε κούτσα-κούτσα, μὲ τὴν ἀνάπαυσίν του· δὲν ἦτο ἀνάγκη οὔτε νὰ τὸ κυττάζουν, διότι ἐγνώριζε τὸν δρόμον, ὁ ὁποῖος τὸ ἐπήγαινεν εἰς τὸν σταῦλόν του. Ἡ Σελήνη ἐφαίνετο τελείως εὐχαριστημένη...

Τὰ δύο κορίτσια, ἅμα ἐτελείωνεν ἡ ἐργασία τοῦ γαλακτοκομείου, ἠμποροῦσαν νὰ παίζουν καὶ νὰ διασκεδάζουν, ὅπως ἤθελαν κ' ἐφαντάζοντο. Ἡ οἰκοδέσποινα ἦτο ἐνίοτε κάπως ἀπότομος εἰς τοὺς τρόπους, ὄχι πολὺ γλυκομίλητη, ἀλλὰ παραπολὺ καλὴ γυναῖκα. Ἡ Μάγγη καὶ αὐτὴ συγενγοοῦντο θαυμάσια, μᾶλλον ὡς δύο φιλενάδες καὶ συντρόφισες, παρὰ ὡς μητέρα καὶ κόρη. Ἄλλως τε, ἡ μητέρα τῆς Μάγγης ἦτο πάντοτε παραπολὺ ἀπασχολημένη ὥστε νὰ τῆς μένῃ καιρὸς νὰ φροντίζῃ διὰ τὰ μικρά. Καὶ εἰς τὸ τραπέζι ἀκόμη, ὅταν ἔβαζε φαγητὸν εἰς τὰ πιάτα ὅλων, τοὺς ἄφινε νὰ ὁμιλοῦν, καὶ αὐτὴ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἔμενε σιωπηλή. Εἶχε ὅμως εἰς ὅλα τὸν νοῦν της, ἐνύττταζε πάντοτε νὰ εἶνε ἄφθονα τὰ φαγητά, τὰ ὁποῖα ὅμως ἦσαν λιγάκι βαρυστόμαχα.

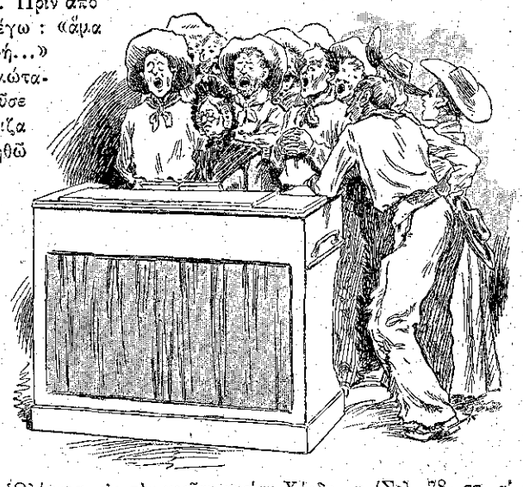

«Ὁλόγυρα εἰς τὴν γραῖαν κυρίαν Χάρδυ...» (Σελ. 78, στ. α'.)

Τὸ κρέας δὲν ἔλειπεν ἀπὸ τὸ *ράντσο*. Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ βώδια, ἔτρεφαν ἐκεῖ καὶ χοίρους διὰ τὴν οἰκιακήν των κατανάλωσιν· τὸ ψωμί, τὰ ζεστὰ παξιμάδια, ἡ *μπομπότα*, ὅλα ἐψήνοντο εἰς τὸ σπίτι.

Ὄχι ἡ ἰδέα πῶς εἶχε μίαν φορὰν μητέρα,—διότι δὲν τῆς εἶχε μείνῃ οὐδὲ τῆς μητέρας της ἡ ἀνάμνησις,—ἀλλὰ ἕνα περίεργον συναίσθημα ἐγκαταλείψεως, λύπης καὶ ἐρημώσεως, ἔκαμνε τὴν Ἰουλιέτταν—ἢ μᾶλλον τὴν Σελήνην—νὰ ὑποφέρῃ, ὅταν κατὰ τύχην ἔβλεπε τὴν κυρίαν Τζὰκ Χάρδυ νὰ φιλῇ τὴν κόρην της. Τῆς ἐφαίνετο τότε ὅτι εἶχε γνωρίσῃ πολὺ γλυκὰ χαδάκια, ὅτι εἶχεν αἰσθανθῇ ἀπαλότατα ἄσπρα χεράκια ν' ἀκκουμποῦν εἰς τὰ μαλλιά της. Ἀλλά, ὅταν ἐπροσπαθοῦσε νὰ συλλάβῃ ἐκείνας τὰς ἐντυπώσεις, νὰ τὰς κάμῃ εὐκρινεστέρας, αὐταὶ διελύοντο καὶ ἐχάνοντο ὅπως οἱ ἀτμοὶ τοῦ φθινοπώρου, ὅταν λάμπῃ ἀκόμη θερμότατος ὁ ἥλιος.

Ἀνάλογα συναισθήματα τὴν ἐκυρίευαν, ὅταν τὴν Κυριακήν, ἡ οἰκογένεια, οἱ ὑπηρέται καὶ οἱ *κάου-μπόϋς* ἀκόμη ἐμαζεύοντο ὅλοι, καὶ ὁ Τζὰκ Χάρδυ ἀνεγίνωσκε κανὲν κεφάλαιον ἀπὸ τὴν Ἁγίαν Γραφήν· ὅταν ὅλοι, νέοι καὶ γέροι, συνωστίζοντο ὁλόγυρα εἰς τὴν γραῖαν κυρίαν Χάρδυ, ποῦ ἐκάθητο κ' ἔπαιζε τὸ παλαιὸν ἁρμόνιον, κ' ἔψαλλαν, μὲ πολλὰς *παραφωνίας*, τοὺς θρησκευτικοὺς ὕμνους.

Ἐνῷ, μίαν ἡμέραν, ἡ Σελήνη ἐπροσπαθοῦσε νὰ ἐξηγήσῃ τὰς σκέψεις της, ἡ Μάγγη εἶπε:

— Λοιπόν, δὲν ἔκαμναν ἔτσι τὴν προσευχή τους στὸ . . . στὸν τόπο σου;

Ἡ Μάγγη τώρα σπανίως ἔκαμνεν ὑπαινιγμοὺς διὰ τὸ φεγγάρι.

— Ὄχι. Φαίνεται πῶς ἔχω 'δῇ στὰ ὄνειρά μου κάποιαν μουσικήν, ποῦ ὑψόνει τὸν ἄνθρωπον σὰν νὰ τὸν κάμνῃ νὰ πετᾷ, κ' ἕνα εἶδος καπνοῦ ποῦ εὐωδιάζει, καὶ ἄνθη, καὶ χρυσᾶ φορέματα . . . Δὲν τὰ θυμοῦμαι πιά. . . Δὲν μ' ἀρέσουν ἐδῶ αἱ Κυριακές, ποῦ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ κάνῃ τίποτε, καὶ οἱ ἄνθρωποι χασμουριοῦνται, ἐνῷ διαβάζουν ἕνα μεγάλο μαῦρο βιβλίο.

— Ἐννοεῖς, Σελήνη μου, θὰ ἦτανε ἀλλοιῶς, ἂν ἤμαστε κοντὰ σὲ καμμιὰ πολιτεία, ὅπου γίνεται κήρυγμα. Καμμιὰ φορά, περνᾷ ἀπὸ ἐδῶ κανένας *πάστωρ*, ὅταν πηγαίνῃ εἰς τὸ ἄλλο μέρος τῶν βουνῶν, καὶ μένει στὸ σπίτι μας. Μᾶς κάνει τότε διδαχή. Ἐγὼ ὅμως δὲν καταλαβαίνω καλὰ τὴν διδαχή, γιατὶ εἶνε πολὺ μεγάλη τὲς περισσότερες φορές. Τὴν ἀκοῦμε ὅμως ἕως τὸ τέλος. Αὐτὸ ὅμως, τὸ ξέρω: εἶνε ἐμποδισμένο νὰ δουλεύωμε τὴν Κυριακή, ἐκτός, φυσικά, ἅμα κανένας *κάου-μπόϋ* εἶνε ἀνάγκη νὰ πάῃ νὰ μαζέψῃ τὰ ζῶα, ποῦ καμμιὰ φορὰ τὸ σκάζουν καὶ φεύγουν μακρυά...

(Ἕπεται συνέχεια) Ν. ΠΟΡΙΩΤΗΣ

(Κατὰ τὸ γαλλικὸν τῆς Κας *Ἰωάννας Μαιρέ*).

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ 1905

(Ἴδε Διάπλασιν 1905, σελ. 206 καὶ 417).

Ἐπρόκειτο νὰ σημειώσῃ ἕκαστος συνδρομητὴς εἰς ἓν Ψηφοδέλτιον δέκα ψευδώνυμα, ἐκ τῶν ἐγκριθέντων τῷ 1905, τὰ καλλίτερα κατὰ τὴν γνώμην του, κατὰ σειρὰν προτιμήσεως.

Τοιαῦτα ψηφοδέλτια, κατὰ τὸ ὑπόδειγμα, τὸ ὁποῖον ἔδωσα, ἔλαβα περίπου 300. (Ἐδῶ ἁρμόζει νὰ σημειώσω, ὅτι πολλὰ ἦσαν κομψὰ καὶ ἰδιαιτέρως ἐπιμελημένα· τρία δὲ τὰ κομψότερα ὅλων: τοῦ *Λάτρου τοῦ Ἀπείρου*, εἰκονογραφημένον ὑπὸ τοῦ ἰδίου, τοῦ *Κυανοῦ Σπηλαίου* καὶ τῆς *Λήθης*).

Μολονότι ἐσχηματίσθησαν διάφορα *κόμματα* καὶ πολλοὶ δὲν ἐψήφισαν εἰλικρινῶς τὰ ψευδώνυμα τῆς ἀρεσκείας των, ἀλλά, κατὰ παράκλησιν φίλων καὶ συναδέλφων των, ἄλλα ἀμφιβόλου ὡραιότητος,— ἐν τούτοις ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ Δημοψηφίσματος δὲν πρέπει νὰ εἴμεθα δυσηρεστημένοι. Διότι καὶ τὰ 10 πλειοψηφοῦντα καὶ βραβευόμενα σήμερον ψευδώνυμα εἶνε πραγματικῶς ἀπὸ τὰ ὡραιότερα ποῦ ἐφάνησαν τὸ παρελθὸν ἔτος. Καὶ μάλιστα εἰμποροῦν νὰ καυχῶνται οἱ ἑλληνόπαιδες ψηφοφόροι, διότι ἀνέδειξαν πρώτην τὴν *Σημαίαν τῆς Ἐλευθερίας!*

Καὶ τώρα εἰς τ' Ἀποτελέσματα:

Α'.—ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΤΩΝ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Σημαία τῆς Ἐλευθερίας,*** (μὲ ψήφους 139).

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Ὑπὲρ Πατρίδος* (ψ. 115).—*Ἅρμα τῆς Νίκης* (ψ. 106).

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Ἐθνικὸν Ὄνειρον* (ψ. 77).—*Ὀλυμπιονίκης,* (ψ. 65).—*Γαλανόλευκον Κῦμα,* (ψ. 62).

ΕΠΑΙΝΟΣ: *Χρυσοπτέρυγον Ὄνειρον,* (ψ. 59).—*Στέφανος Δόξης.* (ψ. 58).—*Ξανθὴ Φοίβη* (ψ. 57).—*Ἄγγελος Προστάτης* (ψ. 56).

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: (Τὰ λοιπὰ ψηφισθέντα ψευδώνυμα ἀναγράφονται κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν, παραλείπονται δὲ μόνον—διότι εἶνε πολλά,—τὰ λαβόντα μίαν ἢ δύο ψήφους). *Ἀγαπητὸ Ἀγγελοῦδι,* 28.—*Ἀγροτικὸν Ἀνθύλλιον,* 11.—*Ἀήττητον Σοῦλι,* 5.—*Ἀθῴα Περιστερά,* 6.—*Ἀκάνθινος Στέφανος,* 27.—*Ἀλταήρ,* 18.—*Ἀμίμητος Γελωτοποιός,* 10.—*Ἀναγεννημένη Ἐλπίς,* 7.—*Ἄνθος τῆς Ἁγνότητος,* 19.—*Ἄνθος τῶν Λειμώνων,* 30.—*Ἄρης,* 7.—*Ἀριάδνη,* 16.—*Ἀριστοκράτης τοῦ Πνεύματος,* 4.—*Ἀσέληνος Νύξ,* 5.—*Ἀτυχὴς Ὀνειροπόλος,* 19.—*Αὔρα τῆς Νυκτός,* 3.—*Ἀφελὴς Χιωτοπούλα,* 3.—*Ἄφρα,* 19.—*Ἀφροστεφανωμένο Κῦμα,* 33.—*Βουλγαροκτόνος,* 3.—*Βρυχώμενος Λέων,* 8.—*Γλαὺξ τῆς Ἀθηνᾶς,* 40.—*Γόνδολα τῆς Βενετίας,* 4.—*Δαδοῦχος Ἥλιος,* 17.—*Δροσόλουστος Νύξ,* 39.—*Ἔαρ τῆς Ἑλλάδος,* 6.—*Ἑλληνικὴ Θεότης.* 9.—*Ἑλληνίς,* 11.—*Ἐλπιδοφόρος,* 9.—*Ἐλπὶς τῶν Ἀπηλπισμένων,* 17.—*Ἔνδοξος Στρατιώτης,* 4.—*Ἐραστὴς τῆς Σελήνης,* 6.—*Ἐραστὴς τῶν Καλῶν Τεχνῶν,* 3.—*Ἔρημο Πουλί,* 5.—*Εὐτυχὲς Μέλλον,* 7.—*Ζηλιαρόγατα,* 36.—*Ἡρωϊκὸν Ἀρκάδι,* 3.—*Ἥρως τοῦ Μαραθῶνος,* 4.—*Θαλάσσιος Ἀφρός,* 8.—*Θεὰ τῆς Ἐλπίδος,* 8.—*Ἰδανικὸν τῆς Ἑλλάδος,* 51.—*Ἰδεῶδες,* 13.—*Ἰδιότροπος Ξανθούλα,* 6.—*Ἶρις,* 4.—*Καταλαβαρδίγκος,* 18.—*Κεφαλὴ τῆς Μεδούσης,* 5.—*Κλαίουσα Ἰτέα,* 13.—*Κλέος τῆς Πατρίδος,* 21.—*Κολυμβήτρια τοῦ Μέξ,* 5.—*Κρῖνον τοῦ Ἀγγέλου,* 11.—*Κυανόλευκος Σημαία,* 54.—*Κυανοῦν Σπήλαιον,* 3.—*Κυματίζουσα Σημαία,* 38.—*Κυρία Δέν με Μέλει,* 7.—*Λευκὸν Ρόδον,* 3.—*Λήθη,* 6.—*Μαραμένος Μενεξές,* 46.—*Μάρτυς τῆς Ἐλευθερίας,* 33.—*Μεγάλη Ἑλλάς,* 15.—*Μή με Λησμόνει,* 25.—*Μικρὸς Λέσβιος,* 45.—*Ναύαρχος Νέλσων,* 3.—*Νεανικὴ Ἀγαλλίασις,* 6.—*Ξενιτευμένο Ἑλληνόπουλο,* 51.—*Ξενιτευμένος Πηλιορείτης,* 4.—*Ὁμιχλώδης Ψυχή,* 6.—*Οὐράνιος Ἄγγελος,* 6.—*Πιστὴ Φιλία,* 23.—*Πλανωμένη Σκιά,* 8.—*Πλαγωμένη Ψυχή,* 10.—*Ποθητὴ Ἑλλάς,* 15.—*Πομπαῖος Ἑρμῆς,* 31.—*Πτερωτὴ Ἐλπίς,* 4.—*Πτερωτὴ Καρδία,* 6,—*Πτερωτὸν Ὄνειρον,* 11.—*Πτηνὸν τῆς Ἐρήμου,* 8.—*Πύργος τῆς Ἐλευθερίας,* 4.—*Ρεμβάζουσα Οὐρανολάτρις,* 24.—*Ρεμβασμός,* 15.—*Ρομαντικὴ Ἀκτή,* 6.—*Σεληνολάτρις,* 39.—*Σημαία τοῦ Φωτός,* 7.—*Σῆμα τῆς Διαπλάσεως,* 10.—*Σιγὴ τοῦ Δάσους,* 53.—*Στέμμα τῆς Ἑλλάδος,* 18.—*Στοιχειωμένος Βράχος,* 3.—*Τέκνον τῶν Κυμάτων,* 9.—*Τρεμοσβύνων Αὐγερινός,* 16.—*Τρικυμιώδης Θάλασσα,* 4.—*Ὑποφώσκουσα Ἠώς,* 21.—*Φιλόχλωρη Δαφνούλα,* 23.—*Φλοῖσβος τῆς Θαλάσσης,* 14.—*Χάμψα,* 17.—*Χριστιανὴ Παρθένος,* 19.—*Χρυσόπτερος Ἄγγελος,* 13.—*Χρυσοῦς Αἰών,* 7.—*Χρυσοῦς Στάχυς,* 8.—*Ὠκύπους Ἀχιλλεύς,* 55.—*Ὡραία Ἑλληνίς,* 29.—*Ὠχρὰ Πανσέληνος,* 4.

Κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀποτελέσματα τῆς ψηφοφορίας, κατηρτίσθη ἐν *πρότυπον* Ψηφοδέλτιον μὲ τὰ δέκα πρῶτα πλειοψηφήσαντα ψευδώνυμα, τὸ ἑξῆς:

Πρότυπον Ψηφοδέλτιον

1.—Σημαία τῆς Ἐλευθερίας.
2.—Ὑπὲρ Πατρίδος.
3.—Ἅρμα τῆς Νίκης.
4.—Ἐθνικὸν Ὄνειρον.
5.—Ὀλυμπιονίκης.
6.—Γαλανόλευκον Κῦμα.
7.—Χρυσοπτέρυγον Ὄνειρον.
8.—Στέφανος Δόξης.
9.—Ξανθὴ Φοίβη.
10.—Ἄγγελος Προστάτης.

Πρὸς τὸ πρότυπον τοῦτο Ψηφοδέλτιον παρέβαλα καὶ τὰ 300 ληφθέντα, διὰ νὰ ἰδῶ ποῖον ἐξ ὅλων ἦτο ὅμοιον μὲ αὐτὸ ἢ τῷ ὡμοίαζε περισσότερον. Ηὗρα δὲ ὅτι τὸ σχετικῶς συμφωνότερον ἦτο τὸ ψηφοδέλτιον τοῦ *Χειμωνάνθου*, συντεταγμένον ὡς ἑξῆς:

1.—Ἅρμα τῆς Νίκης, (3).
2.—Ξενιτευμένο Ἑλληνόπουλο.
3.—Κλαίουσα Ἰτέα.
4.—Ἄγγελος Προστάτης, (10).
5.—Ὀλυμπιονίκης, (5).
6.—Χρυσοῦς Στάχυς.
7.—Χρυσοπτέρυγον Ὄνειρον (7).
8.—Σημαία τῆς Ἐλευθερίας, (1).
9.—Ἶρις.
10.—Στέφανος Δόξης, (8).

Ὡς βλέπετε, τὸ *Χειμώνανθον* ἐπέτυχε νὰ ψηφίσῃ ἓξ ψευδώνυμα ἐκ τῶν δέκα πρώτων μας, καὶ δύο ἐξ αὐτῶν (τοῦ 5ου καὶ τοῦ 7ου) ἐπέτυχε νὰ εὕρῃ καὶ τὴν σειράν. Μετὰ τοῦτο, τὸ συμφωνότερον ψηφοδέλτιον ἦτο τὸ τοῦ *Θαλασσίου Ἀέρος* (ἐκ τῶν δέκα ψευδωνύμων ἐψήφισε καὶ αὐτὸς τὰ ἕξ, ἀλλὰ μόνον ἑνὸς—τοῦ 8ου—ἐπέτυχε καὶ τὴν σειράν)· κατόπιν δὲ τὸ τῆς *Ὡραίας Ἑλλάδος*, ἡ ὁποία ἐψήφισε καὶ αὐτὴ ἓξ ἐκ τῶν βραβευθέντων, ἀλλὰ χωρὶς νὰ ἐπιτύχῃ τὴν σειρὰν κανενός. Τὸ ψηφοδέλτιόν της ὅμως εἶνε συμφωνότερον ἀπὸ τὸ τοῦ *Μέλλοντος Διπλωμάτου*, (μολονότι ἐψήφισε καὶ αὐτὸς ἐπίσης ἕξ, καὶ ἐπίσης δὲν ἐπέτυχε κανενὸς τὴν σειράν), διότι ἡ σειρὰ τεσσάρων ψευδωνύμων εἰς τὸ ψηφοδέλτιον τῆς *Ὡραίας Ἑλληνίδος*, διαφέρει ἀπὸ τὴν σειρὰν τοῦ ἰδικοῦ μας ψηφοδελτίου μόνον κατὰ μονάδα (δηλαδὴ τὸ 2ον ψευδώνυμον τοῦ προτύπου μας, αὐτὴ τὸ ἔχει 1ον, τὸ 3ον

τὸ ἔχει 2ον κτλ.) ἐνῷ εἰς τὸ ψηφοδέλτιον τοῦ *Μέλλοντος Διπλωμάτου* τοιαῦται μικραὶ διαφοραὶ κατὰ μονάδα ὑπάρχουν μόνον τρεῖς.

Μὲ τοιαύτας λεπτεπιλέπτους συγκρίσεις, ἐξεχώρισα δέκα ἐν ὅλῳ ψηφοδέλτια, ὡς συμφωνοῦντα περισσότερον μὲ τὸ πρότυπον,—μὲ ἄλλους λόγους προμαντεύσαντα τὴν κοινὴν γνώμην, τὰ ὁποῖα καὶ βραβεύω:

Β'.—ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΕΩΝ

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Χειμώνανθον.*

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Θαλάσσιος Ἀήρ.*—*Ὡραία Ἑλληνίς.*

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Μέλλων Διπλωμάτης.*—*Θησαυρὸς τοῦ Ἀτρέως.*—*Ἀετιδεύς.*

ΕΠΑΙΝΟΣ: *Ἠλεκτρικὸς Σπινθήρ.*—*Λάτρης τοῦ Ἀπείρου.*—*Νῖκος Κατερινόπουλος.*—*Ἄγγελος τῆς Ἐλπίδος.*

Συγχαίρω τοὺς βραβευθέντας καὶ παρακαλῶ νὰ ζητήσουν τὰ δῶρά των συμφώνως πρὸς τὴν προκήρυξιν. Οἱ λαβόντες Α' Βραβεῖον δικαιοῦνται νὰ στείλουν καὶ τὴν φωτογραφίαν των, διὰ νὰ δημοσιευθῇ ἡ εἰκών των.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Διάλογος μεταξὺ ἀδελφοῦ καὶ ἀδελφῆς:

Ἐκείνη:—Ἀνόητε! θέλεις νὰ δημοσιεύσῃς ἀπὸ τόρα ποιήματα! Νὰ γελοιοποιήσῃς καὶ νὰ διασύρῃς τ' ὄνομά μας 's ὅλο τὸν κόσμο!

Ἐκεῖνος: (δειλῶς:)—Μὰ θὰ τὰ δημοσιεύσω μὲ ψευδώνυμον...

Ἐκείνη (ἐκμανής:) — Ἔτσι ἔ; Καὶ ἂν ἐπιτύχῃς, κανένας νὰ μὴν ξεύρῃ... πῶς εἶμαι ἀδελφή σου;!!

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μέλλοντος Διπλωμάτου [ΕΕ]

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΠΤΩΧΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ

Ἡ *Ἐαρινὴ Ἑσπέρα* [ΕΕΕ] μοῦ ἔστειλε δρ. 8 καὶ ἀνενέωσα τὴν συνδρομὴν διὰ τὸ 1906 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 30 συστηθέντος τῷ 1904 ἀπόρου παιδίου ἐν Βόλῳ, τοῦ ὁποίου κατ' ἔτος ἔχει τὴν εὐγενῆ καὶ παντὸς ἐπαίνου ἀξίαν καλωσύνην ν' ἀνανεώνῃ τὴν συνδρομήν.

Καὶ ὁ ἐν Βάρνῃ Σύλλογος «Εὔξεινος» [ΕΕΕ], ἀνενέωσε διὰ τὴν Α' Ἑξαμηνίαν τοῦ 1906 τὴν συνδρομὴν τοῦ ἀπόρου προστατευομένου του. Εὖγε!

Ἐτελείωσε καὶ ὁ πρῶτος γῦρος τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων· ἐδημοσίευσα δηλαδὴ ἀπὸ μίαν Ἄσκησιν τοῦ καθενός, καὶ μερικῶν ἀπὸ δύο. Ὥστε ἐὰν δὲν εἶδε κανεὶς ἕως τώρα Ἄσκησίν του, σημαίνει ὅτι Συλλογή του *δὲν ἐλήφθη*.

«Εἶδα κ' ἐδιάβασα πολλὰ περιοδικά, — μοῦ γράφει ὁ νέος μου ἐνθουσιώδης φίλος *Ἱερολοχίτης* [ΕΕ], — ἀλλὰ σὰν τὴν Διάπλασι δὲν εἶδα. Σοῦ ὑπόσχομαι ὅτι πάντοτε θὰ σὲ ἀγαπῶ, θὰ ἐνεργῶ διὰ τὴν διάδοσίν σου ὅσον εἰμπορῶ καὶ θὰ εὐγνωμονῶ τὴν ἀγαπητήν μου *Αἴγλην τῆς Ἑλλάδος*, ἡ ὁποία ἔγινε αἰτία νὰ εἰσέλθω καὶ ἐγὼ εἰς τὸν ἐπίζηλον κύκλον τῆς Διαπλάσεως, ὅπως θὰ εὐγνωμονοῦν καὶ ἄλλοι ἀργότερα ἐμέ». Πραγματικῶς, ὁ *Ἱερολοχίτης* δὲν τὰ λέγει μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ κάμνει. Νά, ὡς σήμερα μοῦ ἔχει εὕρῃ ἑπτὰ ἀγοραστάς.

Ἔλαβα ἀφορμὴν νὰ τὸ ἐξηγήσω καὶ ἄλλοτε, *Τρέμουσα*: Ἡ κυρία Μαργαρίτα Στέφα τῆς «Νέας Σκηνῆς» ἐδανείσθη τὸ ψευδώνυμόν της—διότι εἶνε ψευδώνυμον αὐτό,—ἀπὸ τὸ ὄνομα τῆς ἡρωΐδος τοῦ μυθιστορήματος τοῦ κ. Φαίδωνος, τὸ ὁποῖον ἐπρωτοδημοσιεύθη εἰς τὴν «Ἑστίαν» πρὸ δωδεκαετίας καὶ ἔκαμε πολὺν κρότον. — Ὁ κ. Φαίδων μὲ παρακαλεῖ νὰ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην του πρὸς τὸν *Ἄγγελον Αὐγερινόν*, τὴν *Δούκισσαν τῶν Σαλώνων*, τὸν *Λάτρην τοῦ Ἀπείρου*, τὸ ***Πτερωτὸν Ὄνειρον***, τον ***Κρόταλον***, τὸ ***Ὑπὲρ Πατρίδος*** κτλ. κτλ. οἱ ὁποῖοι ἔγραψαν τόσον κολακευτικῶς διὰ τὸ βιβλίον του καὶ ὑπεσχέθησαν τὰς ἐνεργείας των. Πρώτη-πρώτη ἀπὸ τὰς Ἀθήνας ἐνεγράφη ἡ ***Δούκισσα τῶν Σαλώνων,*** ἔπειτα τὸ ***Κίτρινο Ντόμινο***, ἔπειτα ἡ ***Ἀκακία,*** καὶ πάει λέωντας.

Μοῦ ἤρεσε πολὺ ἡ πατριωτικὴ ἐπιστολή σου, *Ἑλληνικὴ Καρδία* [ΕΕΕ], καθὼς καὶ ἡ . . . πατριωτικὴ γελοιογραφία σου. Τί, δὲν εἶνε πατριωτική; τὰ κάλαντα ποῦ ζωγραφίζεις δὲν ἔγιναν διὰ σκοπὸν πατριωτικόν;

Ἔγινε λοιπὸν ἡ *παράστασίς* σας, *Λευκοκύμαντε Αἰγιαλέ*, [ΕΕΕ]; Ἀνεκοίνωσα εἰς τὸν κ. Φαίδωνα ὅσα μοῦ γράφεις καὶ μοῦ εἶπεν ὅτι εὐχαρίστως θὰ ἤρχετο νὰ σᾶς ἰδῇ καὶ θὰ ἔγραφε τὰς ἐντυπώσεις του, ἐὰν ἐλάμβανεν ἐγκαίρως μίαν πρόσκλησιν.—Ὥστε ἐπωλήθησαν δύο κουπόνια καὶ ἀπὸ τὴν δευτέραν Μετοχήν; Καλὰ τὸ εἶπες, ὅτι σὺ δὲν χωρατεύεις!

Εἶδες λοιπόν, *Δαφνοστεφὴς Σημαία* [ΕΕ]; Σὺ ἠναγκάσθης νἀλλάξῃς ψευδώνυμον διότι ὅλοι εἶχαν μάθῃ τὸ παλαιόν. Ἀλλὰ τὸ ***Κίτρινο Ντόμινο*** διατηρεῖ τὸ ἰδικόν του καὶ διατηρεῖται ἄγνωστον. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποῦ ξεύρουν νὰ κρατήσουν ἓν μυστικόν, καὶ ἄλλοι ποῦ δὲν τὸ κατορθώνουν. Καὶ νὰ σοῦ 'πῶ, ἐγὼ ζηλεύω τοὺς πρώτους . . .

Ὁ ἀγαπητός μου *Κυματοθραύστης τοῦ Εὐξείνου* [Ε] ἔλαβε τὸ Σῆμα, τὸ ἐφόρεσε τὴν περασμένην Κυριακήν, καὶ πρῶτα-πρῶτα ἐπῆγε μὲ αὐτὸ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, «διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν Θεόν» ποῦ τὸν ἀξίωσε νὰ εἶνε συνδρομητὴς τῆς Διαπλάσεως, καὶ νὰ φορῇ Σῆμα, καὶ νὰ διακρίνεται ἀπὸ τὰ ἄλλα παιδιά,—ὄχι βέβαια κατὰ τὸ Σῆμα, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τέλους δὲν εἶνε παρὰ μία χρυσῆ καρφίτσα, ἀλλὰ κατὰ τὴν *ἰδέαν*, τὴν ὁποίαν συμβολίζει τὸ Σῆμα αὐτό...

Δούκισσα τῶν Σαλώνων [4Ε], βλέπω ὅτι τὰς καλλιτέρας ἐπιστολάς τὰς γράφεις ὅταν ἔρχωνται τὰ ἐξαδέλφια σου καὶ σὲ παραζαλίζουν καὶ σὲ ξεκουφαίνουν. Φαίνεται ὅτι ὁ πολὺς θόρυβος σὲ *ἀπομονόνει* καὶ σὲ κάμνει νὰ συγκεντρώνεσαι καλλίτερα.—Τί ἐννοεῖς ὅταν λέγῃς *στίχον*; ἁπλῶς τὴν γραμμήν, ἢ τὸν στίχον ἑνὸς ποιήματος. Μόνον διὰ τὰς ἐμμέτρους ἀπαντήσεις τῶν Μ. Μυστικῶν ὥρισα 15 συλλαβὰς (αἱ ὁποῖαι ἐπάνω-κάτω γεμίζουν καὶ τὴν γραμμήν). Διὰ τὰ πεζὰ ὅμως δὲν ὥρισα συλλαβάς, ἀλλ' εἶπα ὅτι ἡ ἀπάντησις δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τὴν γραμμήν, μὲ σύνηθες γράψιμον.

Φλοῖσβε τῆς Θαλάσσης [ΕΕ], σήμερον ἐγκρίνω τὸ ψευδώνυμον τοῦ νέου μου φίλου. Ἡ ἰδέα σου δὲν εἶνε νέα. Καὶ ἄλλοτε μοῦ ἔγινε *πρότασις* νὰ *δίδω πρὸς τιμωρίαν* Μαυρόσημα (ἔτσι τὰ ὠνόμασεν ὁ προτείνας) ὅπως δίδω τὰ Εὔσημα πρὸς ἀμοιβήν. Τὰ πρῶτα-πρῶτα ἐθεώρησα δίκαιον νὰ τὰ δώσω εἰς τὸν προτείναντα, ἀκριβῶς διὰ τὴν πρότασίν του. Ἐκεῖνος ἐθύμωσε, δὲν μοῦ ξανάγραψε καί... τὰ Μαυρόσημα κατηργήθησαν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς!

Σ' εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὸ ξεσπάθωμα, *Ῥόδον τῆς Ἀνατολῆς* [ΕΕ]. Σήμερον ἐγκρίνω τὰ ψευδώνυμα τῶν νέων μας φίλων. Ἡ μέθοδός σου εἶνε ἁπλουστάτη καὶ εἰμπορεῖ πραγματικῶς νὰ κάμῃ θαύματα. Φίλησέ μου τὸν *Χρυσοῦν Κάλυκα*.

Μοῦ φαίνεσαι λαμπρός, ***Κουφιοκάρυδο*** [Ε], καὶ ἔχω *πεποίθησιν* ὅτι θὰ διακριθῇς εἰς τὸν κύκλον μας, ἀρκεῖ νὰ ἐπιμείνῃς καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃς. Ἡ Εἰκοστὴ Κυριακὴ θὰ γίνῃ ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου, ἢ τὸ πολὺ ἀρχὰς Μαρτίου. Ἡ κλήρωσις τῶν Δώρων θὰ δημοσιευθῇ τὸν Σεπτέμβριον. Προκήρυξις νέου Διαγωνισμοῦ Ἀσκήσεων θὰ γίνῃ τὸν Ἀπρίλιον. Ὥστε ἔχεις καιρὸν νὰ ἐπεξεργασθῇς καὶ νὰ βελτιώσῃς τὴν συλλογήν σου.

Εἶνε ἀληθινὸν ἆρά γε, *Ἄγγελε Αὐγερινὲ* [3Ε], *αὐτὸ τὸ τρομερὸν κακούργημα; ὅτι κάποιος*, πρὸς ἐκδίκησιν, ἐδηλητηρίασε τοὺς σκύλους τοῦ Ἀρνιώτη, τοὺς ὡραίους καὶ γυμνασμένους ἐκείνους σκύλους, ποῦ τοὺς ἐθαύμασεν ὅλος ὁ κόσμος; Εἶνε τόσον τερατῶδες, ποῦ δὲν τὸ πιστεύω!...

«Τὰ μὲν μυθιστορήματά σου,—μοῦ γράφει ἡ *Ἑλικωνιὰς Παρθένος* [4Ε] εἰς τὴν ποιητικωτάτην ἐπιστολήν της, — ὁμοιάζουν μὲ τὰ μαγιάτικα τριαντάφυλλα, τὰ μυρωμένα καὶ δροσερά· αἱ δὲ «Ἀθηναϊκαὶ Ἐπιστολαὶ» μὲ τὸ δροσερὸν ἐκεῖνο ἀεράκι τὸ πνέον τὸ θέρος, διὰ νὰ ζωογονήσῃ τὰ πλάσματα τοῦ κόσμου, τὰ ὁποῖα ἡ ζέστη ἔχει ἀφανίσῃ. Ἀλλὰ διὰ τὴν Ἀλληλογραφίαν τί νὰ εἴπω; μὲ ὅ,τι καὶ νὰ τὴν παρομοιάσω, δεν ἀρκεῖ. Αὐτὴ εἶνε ἡ ζωή!» Δὲν ἤξευρα ὅτι ἡ φίλη μου διαπρέπει τόσον καὶ εἰς τὰς παρομοιώσεις!

Εὖγε εἰς τὸν φίλον μου *Ἠλίαν Π. Σουρλάγκαν!* Διέθεσε καὶ τὰ 4 κουπόνια τῆς Μετοχῆς του καὶ ἐνεγράφη διὰ τὸ 1907 δωρεάν.

Ὡραίας ἐπιστολὰς μοῦ ἔγραψαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα καὶ οἱ ἑξῆς: *Βασιλεὺς τῆς Ἐρήμου* [Ε], *Αἰθέριον Πλάσμα* [ΕΕ], *Ὀνειροπόλος τῆς Δόξης* [ΕΕΕ], *Γλυκὸ Φιλάκι* [4Ε], *Ἄγγελος τοῦ Ἐλέους* [5Ε], ***Ἐσμεράλδα*** [ΕΕ]. *Μαραμένη Γαζία* [ΕΕ]. *Ἐαρινὴ Ἑσπέρα* [4Ε], *Ἀκακία* [3Ε], *Δακρυσμένο Τριαντάφυλλο* [ΕΕ], *Διαβατικὸ Περιστεράκι* [4Ε], *Ὑπὲρ Πατρίδος* [4Ε], *Θεὸς τῆς Ἀγάπης* [5Ε], *Ἰοστεφὲς Ἄστυ* [3Ε]. *Ἀηδὼν τῆς Ἐρήμου* [ΕΕ], *Λάτρης τοῦ Ἀπείρου* [5Ε] *Δικέφαλος Ἀετὸς* [5Ε] καὶ *Ἑλληνικὴ Ἐλευθερία* [3Ε].

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Οὐδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνανεοῦται ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ δικαιώματος (φρ. 1.) Τὰ ἐγκρινόμενα ἢ ἀνανεούμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1906. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ α, ἀνήκουν εἰς ἀγόρια, καὶ ὅσα ἀπὸ κ, εἰς κορίτσια.]

Νέα ψευδώνυμα: Εὐτυχὴς Ἡμέρα, κ. (Β. Α. Ρ. προτείνεις τόσον ὡραῖον ψευδώνυμον, καὶ προτιμᾷς ἄλλο; διὰ τὴν μακρὰν σιωπὴν δὲν σὲ μαλόνω, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ μοῦ γράφῃς τώρα συχνά· τετράδια ἔστειλα·) *Μικρὸς Δούξ*, α. (Α. Ν. Ο. αὐτὸ ἐξέλεξα·) *Ἐνθουσιώδης Ἕλλην*, α. (Ι. Κ. καὶ [ΕΕΕ] διὰ τὴν ὡραιοτάτην ἐπιστολήν·) *Ἄνθος Ἀνθέων*, κ. (* *, αὐτὸ ἦτο τὸ ὡραιότερον· χαιρετισμοὺς εἰς τὴν καλήν σου μαμμά·) *Χρυσοθέμις*, κ. (Χ. Σ.) *Ροδοστεφής*, α. (Ν. Σ.) *Ἀτρόμητος Ἁλιεύς*, κ. (Μ. Μ. «τὸ μικρὰ» εἶνε περιττόν·) *Μαθήτρια τῶν Καλογραιῶν*, κ. (Ρ. Δ. αὐτὸ βεβαίως προτιμᾷς καὶ σύ· ἀφοῦ ἦτο ἀπὸ τὰ πολλὰ μαθήματα, δὲν πειράζει·) *Μικρὸς Σουλιώτης*, α. (Δ. Φ.) *Ταπεινὸς Μενεξές*, α. (Χ. Ρ. ὄχι, εἰς τὴν λύσιν τῆς Μεγάλης Μαγικῆς Εἰκόνος δὲν θὰ ζωγραφίσετε τίποτε· θὰ ἀναφέρετε ἁπλῶς τὰ κρυμμένα πρόσωπα·) *Κυρία Πηδηκτούλα*, κ. (Φ. Χ. αὐτὸ λοιπόν, ἀφοῦ σὲ ὀνομάζῃ ἔτσι κ' ἡ μαμμά σου!) *Δραπέτης Ἄγγελος*, α. (ο! ο!) *Θερισιανός*, α. (Κ. Ε. Β. χάρτην λύσεων ἔστειλα·) *Ἱππότης τῶν Λευκῶν Ὀρέων*, α. (Γ. Χ. Π. αὐτὸ ἐξέλεξα·) *Αἰθερία Ὕπαρξις*, κ. (+ πώ, πώ, — δὲν ἦτο λόγος αὐτὸς διὰ νἀργήσῃς νὰ μοῦ γράψῃς· οὔτε διὰ νὰ ἔχῃς τύψεις καὶ δισταγμούς...) *Ἐλπὶς τοῦ Μέλλοντος*, α. (ἂν μ' εὕρῃς, εὖγε σου! [Ε] διὰ τὴν ὡραίαν ἐπιστολήν· εἰς τοὺς Διαγωνι-

σμοὺς μὲ τὸ ὄνομα δὲν ἐπιτρέπεται πλέον·) καὶ *Περιπαθὴς Τραγουδιστής*, α. (Μ. Λ.)

Αναιεώσεις ψευδωνύμων: *Ὑποφώσκουσα Ἠώς*, κ. *Νηρηΐς τοῦ Πηνειοῦ*, κ. *Ἀκακία*, κ. *Οὐδείς*, α. *Δαδοῦχος Ἥλιος*, α. *Τέκνον τῆς Ἐρήμου*, κ. *Ἑλληνόπαις*, α. *Αὐτόνομος*, α.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Προτείνουν μόνον οἱ ἔχοντες ψευδώνυμον ἰσχῦον διὰ τὸ ἔτος τοῦτο, πρὸς ἔχοντας ψευδώνυμον ἐπίσης ἰσχῦον διὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Προτάσεις μὲ ὀνόματα, ἢ μὲ ψευδώνυμα κατηργημένα, δὲν δημοσιεύονται].

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν: τὸ *Κουφιοκάρυδο* μὲ τὸ *Χρυσοπτέρυγον Ὄνειρον*, *Ἀννίβαν τὸν Καρχηδόνιον*, *Γλυκὸ Φιλάκι* καὶ *Ἑλληνικὴν Καρδίαν*·—ὁ *Ὀνειροπόλος τῆς Δόξης* μὲ τὸν *Ἑλληνικὸν Παιᾶνα*, *Μέλλουσαν Δόξαν*, *Ἐθνικὸν Ὄνειρον*, *Ὄνειρον Παρθένου* καὶ *Κίτρινο Ντόμινο*·—ὁ *Φλοῖσβος τῆς Θαλάσσης* μὲ τὸ *Ἀγκάθι τῆς Τριανταφυλλιᾶς*, *Ἰδιότροπον Ξανθούλαν*, *Καρδίαν ὑπὸ Τέφραν* καὶ *Κυανόφθαλμον Ἑλληνοπούλαν*·—τὸ *Γλυκὸ Φιλάκι* μὲ τὸν *Λευκοκύμαντον Αἰγιαλόν*, *Διακριθεῖσαν Ἀρσακειάδα*, *Δυύκισσαν τῶν Σαλώνων*, *Ἄνθος τῆς Εὐαισθησίας* καὶ *Μέλλουσαν Δόξαν*·—ὁ *Γαλαξίας* μὲ τὸν *Αἴθριον Οὐρανόν*, *Ἀμίμητον Γελωτοποιόν*, *Ἄφραν* καὶ *Ροδόχρουν Παρειάν*· — *Ἀννίβας ὁ Καρχηδόνιος* μὲ τὸν *Μικρὸν Σαλπιγκτήν*, *Κυανόφθαλμον Ἑλληνοπούλαν*, *Αἴγλην τῆς Ἑλλάδος*, *Γλυκὸ Φιλάκι* καὶ *Ἑλληνικὴν Καρδίαν*·—ἡ *Ἐλπὶς τοῦ Μέλλοντος* μὲ τὴν *Ἐαρινὴν Νεφέλην*, *Διακριθεῖσαν Ἀρσακειάδα*, *Ἄφραν* καὶ *Αἴγλην τῆς Ἑλλάδος*·—τὸ *Ἄνθος Ἀνθέων* μὲ τὸν *Λευκοκύμαντον Αἰγιαλόν*·—ἡ *Εὐτυχὴς Ἡμέρα* μὲ τὴν *Ἀτρόμητον Ἀμαζόνα*, *Μαραμένην Γαζίαν*, *Αὔραν τῆς Ἐλευθερίας* καὶ *Διακριθεῖσαν Ἀρσακειάδα*·—ὁ *Δραπέτης Ἄγγελος* μὲ τὸν *Φλοῖσβον τῆς Θαλάσσης* καὶ *Ἐθνικὴν Σημαίαν*·—ὁ *Χειμωνιάτικος Ἥλιος* μὲ τὸ *Δακρυσμένο Τριαντάφυλλο*, *Ἄγγελον Προστάτην*, *Δικηγόρον τῶν Συνδρομητῶν* καὶ *Ἀμίμητον Γελωτοποιόν*·—ἡ *Αἰθερία Ὕπαρξις* μὲ τὸν *Ὀνειροπόλον τῆς Δόξης*, *Ὀνειροπόλον Ψυχὴν* καὶ *Αἰθέριον Πλάσμα*·—ἡ *Ἑλληνικὴ Καρδία* μὲ τὸν *Ποιητὴν τοῦ Παρνασσοῦ*, *Ἀναίσθητον Καρδίαν*, *Λύραν τοῦ Ὁμήρου*, *Ὡραίαν Ἑλλάδα* καὶ *Γλυκεῖαν Ἀνάμνησιν*·—ἡ *Δαφνοστεφὴς Σημαία* μὲ τὴν *Κυανόφθαλμον Ἑλληνοπούλαν*, *Ὄνειρον τῆς Πατρίδος*, *Ροδοπιαίαν Αὔραν*, *Ποιητὴν τοῦ Παρνασοῦ* καὶ *Βασιλέα τῆς Ἐρήμου*·—ὁ *Ἀργυρότοξος Φοῖβος* μὲ τὸν *Ἑλληνικὸν Παιᾶνα*, *Αἰθέριον Πλάσμα*, *Μαραμένην Γαζίαν*, καὶ *Λευκοκύμαντον Αἰγιαλόν*.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: *Χειμωνιάτικον Ἥλιον*, *Οὐδένα*, (εὔχομαι νὰ γίνης γρήγορα καλά·) *Αἰμίλιον Β.*, (εὐχαριστῶ καὶ χαίρω δι' ὅσα γράφεις· ἀλλὰ πῶς θὰ λαμβάνης μέρος εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν χωρὶς ψευδώνυμον;) *Μέλλοντα Διπλωμάτην* (δεκτόν·) *Ἀργυρότοξον Φοῖβον*, *Ριγολέττον*, *Κουροπάτκιν* (αἱ προτάσεις σας εἰς τὸ προσεχές·) *Ἀμίμητον Γελωτοποιόν* ([3Ε] διὰ τὴν ὡραιοτάτην ἐπιστολήν· τόμος Βιβλιοθήκης καὶ ὄχι Διαπλάσεως δίδεται διὰ Γ' βραβεῖον Εὐσήμων· πολὺ γρήγορα θὰ προκηρύξω Διαγωνισμοὺς Διηγήματος, Ποιήματος καὶ Ζωγραφικῆς·) *Τολμηρὸν Θαλασσοπόρον* ([Ε], εὖγε, εἶσαι βλέπω φιλαναγνώστης καὶ σχετικῶς μὲ τὴν ἡλικίαν σου ἐδιάβασες πολλά·) *Μικρὸν Κεφαλλῆνα* (ποῦ τοῦ ἤρεσε τόσον ἡ Μεγάλη Μαγικὴ Εἰκών· εἰς τὴν ἀπορίαν του ἀπαντῶ πάρα πάνω·) *Αἰγυπτιακὴν Βανάναν*, ([ΕΕ] ὡραῖον τὸ ποιηματάκι σου· ἀλλὰ καθὼς θὰ εἶδες εἰς τὸν Ὁδηγόν, ἔργα συνδρομητῶν μου δὲν δημοσιεύω·) *Μίναν Π.* (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὴν φροντίδα· εἰς τὸν 89ον Διαγ. ἦσο ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ, καὶ οἱ ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ δὲν παίρνουν τόμον, διότι ἐπῆραν ἤδη·) *Ἑλληνικὸν Παιᾶνα*, ([ΕΕ] διὰ τὴν χαριτωμένην ἐπιστολήν· εἶδες ὅτι Ἄσκησίς σου ἐδημοσιεύθη·) *Ἐθνικὸν Ὄνειρον* ([ΕΕΕ], πραγματικῶς, τὰ ἐφετεινά μας ψευδώνυμα εἶνε ὡραιότατα· καὶ καλὰ τὸ ἀποδίδεις αὐτὸ εἰς τὸ Δημοψήφισμα· καθένας, διὰ νὰ ἔχῃ ἀξιώσεις μεθαύριον νὰ τὸν ψηφίσουν, προσπαθεῖ νὰ πάρῃ ὅσο τὸ δυνατὸν ὡραιότερον ψευδώνυμον·) *Πρίγκιπα Σμάραγδον* ([ΕΕ], διὰ τὸ πρῶτον ἀπόκομμα τῆς Μετοχῆς σου σοῦ ἔστειλα 2 τόμους καὶ τετράδια Μ. Μυστικῶν· τῆς ἀπόρου Σ. Σ. δὲν ἀνενεώθη ἡ συνδρομὴ διὰ τὸ 1906·) *Ἀγγελικὴν Ζ. Γ.* (ἕκαστον φύλλον προηγουμένων ἐτῶν τιμᾶται λ. 25·) *Νηρηΐδα τοῦ Πηνειοῦ* (τὰ καϋμένα τὰ ἀδελφάκια, τί ὑπέφεραν! ἐχάρηκα πολὺ ποῦ ἔγιναν τώρα καλά· πολλοὺς χαιρετισμοὺς εἰς τὸν καλόν σου μπαμπᾶ, ποῦ μὲ ἀγαπᾷ τόσον·) *Παιδὶ τῆς Καρδιᾶς* ([Ε] εὐχαριστῶ πολὺ δι' ὅσα γράφεις·) *Μαργαρίταν τοῦ Ἀγροῦ* (ἔλαβα ὑπὸ σημείωσιν τὰς παραγγελίας σου· ἡ περὶ ἧς ἐρωτᾷς εἶνε συνδρομήτρια·) *Μικρὸν Σουλιώτην* (ἔστειλα·) *Αἴθριον Οὐρανόν* ([Ε], ναί, ὅσα λύσῃς, τόσα θὰ σοῦ λογαριασθοῦν· δι' αὐτὸ αἱ τοιούτου εἴδους Ἀσκήσεις ἔχουν τόσους ἀριθμούς, ὅσαι εἶνε αἱ ζητούμεναι λέξεις·) *Σταυραετὸν* (σ' εὐχαριστῶ δι' ὅσα γράφεις·) *Ναυτόπαιδα τοῦ Σουρκούφ*, κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν *30 Ἰανουαρίου* θ' ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ (Φαίδωνος)

Μαργαρίτα Στέφα

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Κομψότατον βιβλίον ἐκ σελίδων 200 καὶ ἄνω μὲ καλλιτεχνικὸν ἐξώφυλλον δίχρωμον.

Θὰ εἶνε ἕτοιμον τὴν 15 Μαρτίου

ΘΑ ΤΙΜΑΤΑΙ ΦΡΑΓΚΑ ΤΡΙΑ

Ἀλλὰ οἱ ἐγγραφόμενοι ἀπὸ τοῦδε συνδρομηταὶ προπληρόνουν ***φράγκα δύο (2) μόνον,*** καὶ λαμβάνουν μέρος καὶ εἰς τὸ μικρὸν λαχεῖον. (Ἴδε Ἀγγελίαν.)

Παραγγελίαι δεκταὶ καὶ εἰς τὸ Γραφεῖόν μας.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 14 Μαρτίου

[Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δέον νὰ γράφωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

111. Λεξίγριφος.

Φθόγγος, μέλος κ' ἕνα γράμμα
Κάμνουν πόλιν ἐν τῷ ἅμα.

Ἐστάλη ἀπὸ Ἀγαπητὸ Ἀγγελοῦδι

112. Συλλαβόγριφος.

Ἐὰν ἁπλῶς δυὸ σύμφωνα
Μὲ ζῶον μικρὸν ἑνώσῃς,
Γλύπτην τινὰ περίφημον
Μ' αὐτὰ θὰ φανερώσῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Γραμματοσήμου

113. Ἀναγραμματισμός.

Τῶν στοιχείων ἂν ἀλλάξῃς τὴ σειρά,
Μία πόλις θὰ χαθῇ μετ' εὐκολίας,
Καὶ ἀμέσως θὰ προβάλῃ—τί χαρά!
Ἓν ὡραῖον προϊὸν καλλιτεχνίας.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κρεόλης

114. Πυραμίς.

```
        +
      * + *
    * * + * *
  * * * + * * *
* * * * + * * * *
```

Ἐὰν τεθῇ εἰς τοὺς σταυροὺς τὸ ὄνομα θεότητος·
Κατόπιν μέτρον βάρους—γνωστή τις Δαναΐς—
Μιὰ νῆσος τῆς Ἑλλάδος-γιατρὸς τῆς ἀρχαιότητος
Εὐκόλως μ' αὐτά, λῦτα, θὰ γίνῃ πυραμίς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἄσπρου Ἀράπη

115. Ἐπιγραφή.

Λ	Ο	Α	Ρ
Ο	Κ	Ρ	Ι
Ι	Λ	Τ	Ο
Μ	Θ	Η	Ν

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Δουκὸς τοῦ Ποντικοχωρίου

116—118. Κεκρυμμένα καὶ ἀντεστραμμένα ὀνόματα ζῴων.

1.—Βοηθούμενος ὁ Κύλων ὑπὸ τοῦ Θεαγένους, κατέλαβε τὴν Ἀκρόπολιν.

2.—Εἰ ᾠὰ νησσῶν φιλεῖς, πόσον μᾶλλον τὰ χηνῶν.

3.—Ὁ ἥλιος ὑπὸ τῶν ἀρχαίων Φοῖβος ὀνομάζεται.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ξεπεσμένου Λόρδου

119—123. Φωνηεντόγριφος.

Τῇ παρεμβολῇ ἑνὸς φωνήεντος, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, εἰς τὰ κάτωθι σύμφωνα, ὧν ἡ τάξις εἰς ἕκαστον σωρὸν δύναται ν' ἀλλαχθῇ, σχημάτισε πέντε λέξεις:

μτδρ-τλσ-μνκ-ρκτ-σστλ

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀφροστεφανωμένου Κύματος

124. Διπλῆ ποικίλη Ἀκροστιχίς.

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν ζητουμένων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας. τὸ τρίτον τῆς τρίτης καὶ οὕτω καθεξῆς, σχηματίζουν πόλιν τῆς Εὐρώπης. Καὶ πάλιν, τὸ πρῶτον γράμμα τῆς τελευταίας, τὸ δεύτερον τῆς προτελευταίας, τὸ τρίτον τῆς προ-προτελευταίας καὶ οὕτω καθεξῆς, σχηματίζουν ποταμὸν τῆς Εὐρώπης:

1, Ρωμαῖος συγγραφεύς. 2, Χώρα εὐρωπαική. 3, Πόλις τῆς Εὐρώπης. 4, Σύμπτωμα νόσου. 5, Ρήτωρ ἀθηναῖος. 3, Πέρσης βασιλεύς. 7, Ἀρχαῖος ἥρως.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ὠκύποδος Ἀχιλλέως

125. Ἐλλιποσύμφωνον.

ευε-ηοη-ιη-υη-ιει

Ἐστάλη ὑπὸ Κλέωνος Β. Παράσχου

126. Γρῖφος.

Ὦ κόμη! τί στρῶμα; ζυμώνοντά μ' ὅρα καὶ τ' ἄγρα ἴδια.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλικωνιάδος Παρθένου

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητάς μας λεπτὰ 5 μόνον. Ἐλάχιστος ὅρος 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεραι τῶν 10 πληρόνονται ὡς νὰ ἦσαν 10. Ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ αἱ τιμαὶ ἐννοοῦνται εἰς χρυσόν. Ἀγγελίαι στελλόμεναι ἄνευ τοῦ ἀντιτίμου, ἢ μὲ τὸ ἀντίτιμον ἐλλιπές, δὲν δημοσιεύονται].

Ἑλένη, σ' ἐθυμώσαμε καὶ σ' ἐκακιώσαμε συνάμα.—*Νηρηΐς τοῦ Πηνειοῦ* καὶ *Μπιμπή*. *(ϛ'—23)*

Ἀνταλλάσσω γραμματόσημα παντὸς Κράτους. — Constantin Apostolou, élève de Gymnase, Serrès (Turquie). *(ϛ'—24)*

Τυπογραφεῖον Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ *Ὁδὸς Σοφοκλέους ἀρ. 9.—Στοὰ Πάππου.*

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ:		*Ἐξωτερικοῦ:*	
Ἐτησία	δρ. 8,—	Ἐτησία	φρ. χρ. 10,—
Ἑξάμηνος	» 4,50	Ἑξάμηνος	» » 5,50
Τρίμηνος	» 2,50	Τρίμηνος	» » 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩι 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικοῦ λεπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20.

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου, τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25 (φρ. 0.25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον.

Περίοδος Β'.—Τόμος 13ος ***Ἐν Ἀθήναις, 11 Φεβρουαρίου 1906*** ***Ἔτος 28ον.—Ἀριθ. 11***

Ο ΝΑΥΤΟΠΑΙΣ ΤΟΥ ΣΟΥΡΚΟΥΦ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. (Συνέχεια)

Οἱ φυγάδες δὲν εἶχαν οὔτε χάρτην τῶν ἐπικινδύνων ἐκείνων μερῶν,—δὲν ὑπῆρχε τοιοῦτος ἐκείνην τὴν ἐποχήν,—οὔτε πιλότον διὰ νὰ τοὺς ὁδηγήσῃ εἰς τοὺς μαιάνδρους τῶν ὑφάλων. Ὑπῆρχε φόβος μήπως συντριβοῦν ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν.

Ἐπροχώρησαν λοιπὸν μὲ ἄκραν περίσκεψιν. Ἐπὶ δύο ὥρας μετεχειρίζοντο τὸν γάντζον διὰ νὰ μετροῦν τὰ νερά. Ἔχασαν οὕτω τὴν προπορείαν των, καὶ ἔβλεπαν ὅτι ὠλιγόστευαν αἱ πιθανότητες τῆς σωτηρίας, ἐνῷ ἡ κορβέττα ὅσον ἤρχετο κ' ἐμεγάλονε, κ' ἐπλησίαζε θριαμβευτικῶς πρὸς τὸν ἐπικίνδυνον φράκτην.

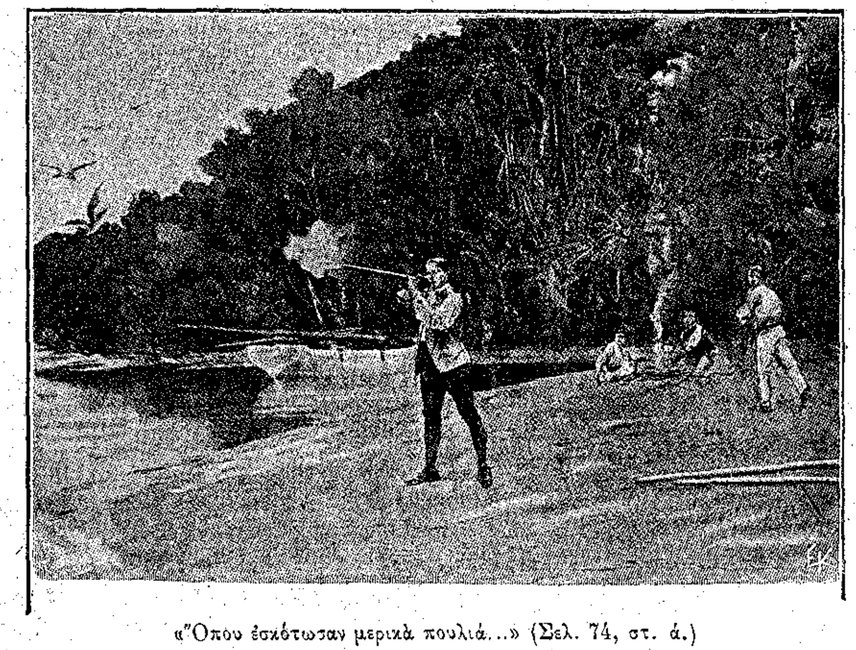

«Ὅπου ἐσκότωσαν μερικὰ πουλιά...» (Σελ. 74, στ. α'.)

Ὅταν ἔκρινε τὴν ἀπόστασιν κατάλληλον, ἔρριψεν ἕνα ἄσφαιρον κανονιοβολισμόν.

Οἱ Ἄγγλοι μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον ἐκαλοῦσαν τοὺς φυγάδας νὰ παραδοθοῦν.

Ἀλλὰ οὗτοι δὲν ἠμποροῦσαν ν' ἀπαντήσουν παρὰ ἐπισπεύδοντες τὴν φυγήν των· καὶ αὐτὸ ἔκαμαν, ὅσον καλλίτερα ἠμποροῦσαν. Ἀφοῦ ἐπάλαισαν προσεκτικὰ ἐναντίον τῶν πιθανῶν ἐμποδίων τοῦ βυθοῦ, ἔφθασαν εἰς ἕνα πλατὺν ἀνοικτὸν χῶρον μὲ βαθυὰ νερά. Ἐκεῖ ἠδύναντο νὰ ὑποθέτουν, ἂν ὄχι ὅτι ἐσώθησαν, ἀλλὰ τοὐλάχιστον ὅτι ἦσαν προσωρινῶς προφυλαγμένοι.

Τότε ὅμως νέα περιπλοκὴ παρουσιάσθη. Ὁ ἄνεμος ἔπαυσεν ἔξαφνα. Ὁ οὐρανὸς ἐβάρυνε σὰν μολυβένιος μανδύας ἐπάνω εἰς τὴν ὑγρὰν ἐπιφάνειαν, ἡ ὁποία ἔγινε ἀκίνητος καὶ ἐλαιώδης. Ἐξανάπιασαν τότε μὲ δραστηριότητα τὰ κουπιά.

— Κακὸ σημάδι, ἐψιθύρισεν ὁ Οὐστχρίτζ. Ὁ σίφουνας δὲν εἶνε μακρυά...

— Ἂς ἔρθῃ! ἀνέκραξεν ὁ Κλαβαγιάν· θὰ διώξῃ τὸν Ἄγγλον.

Ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς, ὁ Ἄγγλος, ἔχων ὡς φαίνεται καλλιτέρας πληροφορίας διὰ τὸν δρόμον, παρέκαμπτε τὴν συστάδα τῶν ὑφάλων, καὶ οἱ φυγάδες τὸν ἔβλεπαν τώρα ν' ἀκολουθῇ μίαν λοξὴν γραμμήν, κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὴν ξηράν, ὅπου ἐσκόπευε κατὰ τὰ φαινόμενα νὰ τοὺς κόψῃ τὸν δρόμον.

Εὐτυχῶς, ἡ αἰφνιδία νηνεμία ἐχάλασε καὶ αὐτὰ τὰ σχέδια. Ἐστάθη ἀποτόμως εἰς τὸ μέσον τοῦ πορθμοῦ ὅπου εἶχεν εἰσέλθῃ. Τὰ πανιά του ἐπλατάγισαν σὰν τὰ πτερὰ πουλιοῦ πληγωμένου καὶ ἔμειναν κρεμασμένα, σὰν βρεμμένα παληόρουχα, ἀπὸ τὰς κεραίας. Ἡ νηνεμία ἦτο πλήρης, καὶ καταναγκαστικὴ ἡ ἀνακώχευσις.

Ὁ Γουλιέλμος εἶχε παρακολουθήσῃ μὲ ἀγωνιώδη βλέμματα αὐτὴν τὴν σκηνήν· καί, σὰν παιδὶ ποῦ ἦτο, ἄφισε νὰ τοῦ διαφύγῃ μία φαιδρὰ κραυγή:

— Ἆ! ἆ! θὰ μείνωμε ἔτσι πολλὴν ὥρα, καὶ θὰ κυτταζώμαστε;

Ὁ Ἐβὲλ ἐξήταζεν ἀπό τινων στιγμῶν προσεκτικὰ τὸν ὁρίζοντα πρὸς τὸ μέρος τοῦ νότου. Ἐγύρισε τότε καὶ εἶπε:

— Ὄχι πολλὴν ὥρα, μουστάκο μου. Θὰ χορέψωμε ἕνα χορό, ἀπὸ ἐκείνους ποῦ δὲν θὰ χορέψῃς πολλοὺς στὴν ζωή σου, ἄν, ὁπωσδήποτε, δὲν τὸν ἀποτελειώσωμεν εἰς τὸν ἄλλον κόσμον.

Καὶ μὲ τὸ χέρι του ἁπλωμένον ἐδείκνυεν εἰς τὸ ὅριον, ὅπου τὸ μάτι δὲν ἔβλεπε πλέον, μίαν κηλῖδα κιτρινόλευκον, ἡ ὁποία ἀνέβαινεν εἰς τὸν οὐρανὸν μὲ τρομακτικὴν ταχύτητα.

— Ὁ κυκλών! ἐψιθύρισε σοβαρὸς ὁ Ἰάκωβος Κλαβαγιάν.

Οἱ τέσσαρες σύντροφοι ἐσταυροκοπήθησαν εὐσεβῶς.

Ὁ κίνδυνος τῆς θαλάσσης ἐπλησίαζε πολὺ τρομερώτερος ἀπὸ τὸν κίνδυνον, τὸν ἐρχόμενον ἀπὸ τοὺς ἀνθρώ-

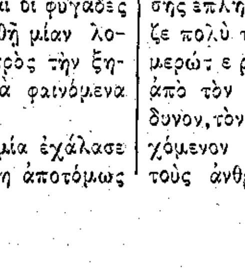

«Ἔρριψεν ἕνα ἄσφαιρον κανονιοβολισμόν...» (Σελ. 81)